

RUGĂCIUNE EFECIENTĂ PENTRU CEI PIERDUȚI

Lee E. Thomas

Capitolul 1

Cei pierduți **nu vor** fi salvați și într-adevăr **nu pot** fi salvați decât dacă cineva se roagă pentru ei. Aceasta este o afirmație șocantă care sună de necrezut până când nu vedem descrierea biblică a celor pierduți ca fiind: copii ai diavolului (Ioan 8:44), sub autoritatea lui Satan (Fapte 26:18), casa unui om tare (Marcu 3:27), prinși de război (Isaia 14:17) și orbi față de Evanghelie (2 Corinteni 4:3-4).

Toate acestea sunt motive puternice pentru care noi trebuie să ne rugăm pentru cei pierduți ca aceștia să aibă vreo nădejde pentru mântuire. Dar haideți să ne concentrăm doar pe orbirea spirituală pentru un moment. 2 Corinteni 4:3-4 spune, „Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, **ca să nu** vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.” Pasajul acesta ne învață clar că Satana a orbit mințile celor pierduți **în special** ca să-i împiedice să înțeleagă Evanghelia.

Lewis Sperry Chafer spune, “Orbirea sau acoperirea minții, menționată în 2 Corinteni 4:3-4, dă naștere la o **incapacitate universală** de a înțelege calea mântuirii, și este impusă asupra omului neregnerat de către vrăjmașul lui Dumnezeu în încercările lui de a împiedica scopul lui Dumnezeu în răscumpărare. Este o condiție a minții împotriva căreia omul nu are nici o putere.” (Chafer 57).

Unul dintre cei mai mari predicatori ai tuturor timpurilor a fost Charles H. Spurgeon. Ascultați ce ne împărtășește el în mărturia convertirii lui: “Recunosc că am fost învățat în pietate, pus în pătuțul meu de mâini ale rugăciunii, și adormit cu cântece despre Isus. Auzisem Evanghelia **continuu**. Totuși, când Cuvântul Domnului a venit la mine cu putere, era așa de nou de parcă aș fi trăit printre triburile necunoscute din Africa Centrală și nu aș fi auzit niciodată de vestea despre fântâna curățătoare umplută cu sânge, curs din venele Mântuitorului.

Atunci când pentru prima dată am primit Evanghelia și sufletul meu a fost mântuit, am crezut că nu o mai auzisem. Am început să mă gândesc că predicatorii pe care-i ascultasem nu o predicaseră cu adevărat. Dar, uitându-mă înapoi, sunt înclinat să cred că auzisem Evanghelia predicată pe deplin **de sute de ori** înainte. Aceasta era diferența: după aceea am auzit-o ca și cum n-aș fi auzit-o. Când am auzit-o într-adevăr, poate că mesajul în el însuși nu fusese mai clar decât fusese altădată, dar puterea Duhului Sfânt era prezentă ca să-mi deschidă urechile și să călăuzească mesajul spre inima mea.

Apoi m-am gândit că nu mai auzisem adevărul predicat mai înainte. **Acum** sunt convins că lumina strălucea deseori în ochii mei, dar eu eram orb; de aceea, m-am gândit că lumina nu

venise niciodată acolo. Lumina strălucea tot timpul, dar nu era nici o putere care să o primească. Ochiul inimii nu era sensibil la razele divine” (Spurgeon 26-28).

Mărturia lui Spurgeon este o ilustrație puternică a cât de neeficientă este Evanghelia pentru o minte care este orbită față de aceasta. A împărtăși Evanghelia cu cei pentru care nimeni nu s-a rugat este ca și cum ai încuraja un orb să vadă un apus de soare feeric împreună cu tine. Este un caz fără nădejde, căci el este orb. El nu poate vedea!

Și dacă Duhul Sfânt nu îndepărtează ochelarii demonici și nu deschide mintea și inima pentru Evanghelie, el nu poate fi mântuit pentru că lucrurile lui Dumnezeu sunt “nebie pentru el” (1 Corinteni 2:14). Cuvântul grecesc pentru nebie este “moria” de la care provine cuvântul “moron” în engleză (cretin – traducere din limba engleză). Dicționarul Webster definește acest cuvânt “moron” ca “cea mai înaltă clasificare a deficienței mentale, mai presus de imbecil și idiot.” Deci, o persoană pierdută vede Evanghelia ca ceva cretin și stupid, dar este “omul cel tare” din viața sa care cauzează această atitudine negativă față de evanghelie.

A încerca să împărtășești Evanghelia cu cineva în această condiție (care include orice persoană pierdută pentru care nu se roagă nimeni) poate face mai mult rău decât bine. Jessie Penn-Lewis spune, “Până când nu recunoaștem orbirea față de Evanghelie, nu vom face prea mult în a scoate oamenii de sub puterea întinericului și să-i aducem la împărăția Fiului iubit al lui Dumnezeu. Și până când nu luăm aminte la avertizarea Domnului **mai întâi** de a lega pe omul tare, încercările pe care le facem ca să “stricăm dumnezeii lui” doar îl va **înfuria** pe acesta, și-i va da posibilitatea ca să-și întărească armura, și să-și păzească palatul în pace” (Penn-Lewis 42-3).

În momentul în care înțelegem importanța rugăciunii pentru sufletele oamenilor pentru mântuire, trebuie să învățăm **cum** să facem aceasta. În ediția din ianuarie 1979 a revistei Fullness, Manley Beasley a scris un articol intitulat “Rugându-ne pentru cei pierduți.” Aceasta este afirmația de început: “Rugăciunea pentru cei pierduți este un domeniu în care se spun multe dar se cunoaște puțin și se înțelege puțin.” Este ca și cum ai încerca să deschizi un seif fără să știi combinația; indiferent de cât de prețios este conținutul, în cele din urmă devenim frustrați și nu mai încercăm.

Dar sufletele veșnice pentru care a murit Cristos sunt prea valoroase ca noi să cedăm. De aceea, trebuie să învățăm **cum** să ne rugăm eficient pentru ei. De fapt s-ar putea să fie rugăciunea **ta** ceea ce ține pe cineva afară din iad. Binecunoscutul Charles G. Finney a spus, “În cazul unui prieten care nu se pocăiește, chiar condiția în care el poate să fie salvat de la iad ar putea fi fervearea și insistența rugăciunii **tale** pentru acel om” (Finney 54). Isus a făcut **doar** ceea ce a văzut pe Tatăl făcând (Ioan 5:19). La fel, și noi ar trebui să facem doar ceea ce vedem pe Domnul nostru făcând, și ceea ce El face este – “ Pentru că trăiește pururea ca să mijlocească pentru ei” (Evrei 7:25). Noi facem o mare greșală etichetând pe unii creștini ca și mijlocitori. Aceasta tinde să implice că restul dintre noi suntem eliberați de

responsabilitate – **NU-I AȘA!!!** Toți trebuie să facem ceea ce-L vedem pe Domnul făcând – rugându-se pentru alții.

Deci, haideți să învățăm cum să ne rugăm cu eficiență pentru cei pierduți și să ne alăturăm Domnului în a face lucrul cel mai important.

Capitolul 2

Baza biblică

Unul dintre cele mai puternice mijloace de rugăciune eficientă implică prezentarea unor motive puternice înaintea lui Dumnezeu pentru care vrem ca rugăciunile noastre să capete răspuns. El chiar ne poruncește să facem aceasta în Isaia 41:21, “Apărați-vă pricina, - zice Domnul - arătați-vă **dovezile cele mai tari** ... ”,

Dovezile cele mai tari sunt întotdeauna bazate pe Biblie, și sunt multe astfel de motive referitoare la rugăciunea pentru cei pierduți. Îmi place felul în care a spus lucrul acesta F.J. Huegel, “Dacă găsim o cale ca să înșeuăm rugăciunea noastră plătând pentru ajutor la marile țeluri ale lui Dumnezeu în proclamarea Evangheliei și înaintarea Împărăției lui Cristos, atunci începem să ne rugăm cu duhul și puterea unui Pavel, a unui David Brainard sau George Muller sau Hyde, și **trebuie** să fim auziți și lucruri **mărețe** se vor face” (Huegel 80).

Unul dintre cele mai importante motive pentru rugăciunea pentru cei pierduți este **dragostea** noastră pentru ei. Rugăciunea a fost descrisă ca și “dragoste pe genunchi.” Cu siguranță, a fost dragostea lui Dumnezeu pentru omenire care L-a adus pe Isus la cruce; a fost dragostea pentru cei cinci frați ai săi care l-a determinat pe omul bogat din iad să se roage pentru ei “ca nu cumva să ajungă și ei în acel loc de chin” (Luca 16:27-28); și dragostea ne va conduce la locul în care să mijlocim.

Misiunea istorică “Pacific Garden” din Chicago a fost folosită cu putere de Dumnezeu pentru a salva sute de suflete luptându-se pe marginea iadului. Și nu este nici o surpriză pentru mine că reclama luminoasă cu “PACIFIC GARDEN MISSION” includea și RUGĂCIUNILE MAMELOR VOASTRE V-AU URMAT. Numai veșnicia va arăta numărul incredibil al sufletelor care au fost salvate prin lacrimile și rugăciunile dragostei unei mame! Într-adevăr, dragostea este bunul nostru cel mai de preț în mântuirea sufletelor.

Credința este o altă bază biblică pentru rugăciunea pentru cei pierduți. Isus a spus, “**Toate** lucrurile sunt cu putință celui ce crede” (Marcu 9:23). Toate lucrurile includ cu siguranță mântuirea sufletelor. Dacă poți să-l crezi pe Dumnezeu pentru mântuirea cuiva, o vei avea.

Patru oameni l-au adus pe prietenul lor paralizat la Isus și, **văzând credința lor**, El a spus, “Fiule, păcatele îți sunt iertate” (Marcu 2:5). Cu toate că ei îl aduseseră ca să fie vindecat, el a

primit de asemenea iertarea pentru păcatele sale. Aceasta este o prezentare minunată a puterii credinței. Într-adevăr credința este moneda împărăției.

Unul din motivele mele preferate de rugăciune pentru cei pierduți este **puterea** extraordinară pe care Biblia o atribuie rugăciunii. “**Mare putere** are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit,” în conformitate cu Iacov 5:16. Nici măcar nu putem începe să înțelegem cât de incredibil de puternică este rugăciunea cu adevărat, căci ea exercită influența cea mai mare de orice fel din univers.

“Rugăciunea este lucrarea unei ordini așa de sublime că merge dincolo de imaginația oamenilor. Căci atunci când creștinul se roagă, capacitatea lui să primească și puterea de a face bine sunt multiplicare de o mie de ori, da, de o mie de ori. Aceasta nu este o exagerare, motivul fiind că atunci când omul se roagă, Dumnezeu lucrează” (Huegel 10).

Atunci când bomba atomică a fost aruncată asupra Japoniei în al doilea război mondial, vreo 92000 de oameni au fost omorâți. Dar când Asiria a asediat Ierusalimul făcându-l pe regele Ezechia să strige la Domnul pentru poporul său, El a trimis pe îngerul Său care a omorât 185000 de soldați asirieni într-o singură noapte. Rugăciunea lui Ezechia a fost de **două ori** mai explozivă decât bomba atomică!! Dacă rugăciunea este îndeajuns de puternică ca să distrugă armate, cu cât mai sigură este puterea sa de a mântui suflete!

Dacă n-am avea o bază biblică pentru rugăciunea pentru cei pierduți alta decât faptul că Dumnezeu **se așteaptă** ca noi să facem aceasta, aceasta ar fi de ajuns. Dumnezeu a fost “uimit” când n-a putut găsi un singur mijlocitor care să se roage pentru Israel (Isaia 59:16). Aceasta îmi spune mie că El se aștepta să găsească pe cineva.

Ascultați comentariile lui Andrew Murray despre faptul că Dumnezeu caută mijlocitori: “El adesea trebuia să se minuneze și să se plângă că nu era nici un mijlocitor, nimeni care să se folosească de avantajul puterii Sale. Și El încă așteaptă și se minunează în zilele noastre, că nu mai sunt mijlocitori, că toți copiii Lui nu se îndeletnicesc cu această lucrare sfântă și înaltă, că mulți dintre ei care fac aceasta, nu se angajează în ea mai intens și mai perseverent. El se minunează să vadă lucrători ai evangheliei plângându-se că îndatoririle lor nu le îngăduie să găsească timp pentru aceasta, pe care El o socotește **lucrarea** lor cea mai înaltă, cea mai plăcută, **singura lucrare eficientă.**” (Murray 114).

Dumnezeu a făcut rugăciunea pentru alții **prioritatea numărul unu** în viețile noastre. Ascultați strigătul inimii lui Dumnezeu, “Vă îndemn dar, **înainte de toate**, să faceți rugăciuni, cereri, **mijlociri**, mulțumiri pentru toți oamenii, ... care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului” (1 Timotei 2:1-4).

Cuvântul grecesc pentru mai întâi este “proton” și este definit în dicționarul Strong’s ca fiind cel mai întâi și mai de toate în timp, loc, ordine sau importanță. Din moment ce Dumnezeu dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și din moment ce niciunul nu poate fi mântuit fără

rugăciune, este vreo mirare că rugăciunea este în capul listei de lucruri pe care Dumnezeu vrea să le facem?

De asemenea stimulentele puternice pentru noi ca să ne rugăm pentru cei pierduți sunt **exemplele** biblice. Exemplul cel mai mareț din toate este Domnul Isus Însuși. Profeția din Isaia 53 spune că Cristos “a mijlocit pentru cei nelegiuiți.” Această profeție a fost împlinită literal atunci când pe cruce El s-a rugat, “Tată, iartă-i căci nu știu ce fac” (Luca 23:34).

Isus ar trebui să fie tiparul nostru constant în rugăciune pentru alții pentru că El încă face lucrul acesta!! El este Mântuitorul și Domnul nostru, Rege al Regilor întronat în cer și totuși El continuă să se roage pentru alții chiar și acum. Evrei 7:25 ne uimește, “De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că **trăiește pururea ca să mijlocească** pentru ei.”

Apostolul Pavel este un alt exemplu bun de urmat: “Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israeliți, este să fie mântuiți” este mărturia lui plină de compasiune din Romani 10:1. În “Născut pentru bătlie”, R. Arthur Mathews descrie rugăciunea ca și “final al căutării divine pentru un om ca să stea în spărtură și să mijlocească pentru un popor sortit distrugerii de propriile lor păcate și respingerii încăpățanate a autorității lui Dumnezeu în viața lor” (Mathews 104). Singura întrebare pentru noi este, “Vom urma noi exemplul lor?”

Cu toate că sunt multe alte motive biblice puternice pe care să le cităm pentru acest tip de rugăciune de mijlocire, vreau să menționez doar încă unul – Dumnezeu a făcut aceasta **responsabilitatea** noastră!!

Fiind membri ai “preoției sfinte” (1 Petru 2:5) ne face responsabili pentru alții pentru că preoții reprezintă pământul înaintea cerului. Sarcina noastră principală este să stăm între omenire și Dumnezeu pledând cauza oamenilor înaintea Lui. Aceasta este exact ce a făcut Aaron atunci când a luat cădelnița și a stat între cei vii și cei morți ca să oprească ciuma morții cauzate de păcatul lui Israel (Numeri 16).

Din moment ce noi toți care suntem mântuiți suntem preoți, toți avem responsabilitatea de a mijloci pentru cei pierduți, și dacă n-o facem, ei vor petrece veșnicia într-un iaz de foc. Să lăsăm ca rugămintea lui S.D. Gordon să vorbească inimilor noastre: “Nu mă pot împotrivi convingerii – tare nu-mi place să spun aceasta, mai degrabă n-aș face-o dacă m-aș gândi la sentimentele mele sau ale voastre. Dar nu mă pot împotrivi convingerii că sunt mulți oameni în această lume pierdută, de jos, din cauză că cineva nu și-a pus viața în legătură cu Dumnezeu și nu s-a rugat” (Gordon 194-95).

Rugăciunea mea este să îngăduiți ca aceste motive biblice puternice să vă inspire să vă rugați pentru cei pierduți așa cum n-ați mai făcut-o până acum.

Capitolul 3

Factorii personali

Sunt doi factori sau două condiții implicate în orice rugăciune la care s-a primit răspuns – **neprihănire** și **credință**. Neprihănirea **imputată** a lui Cristos, care vine prin sângele lui vărsat, este ceea ce ne dă îndrăzneală să abordăm tronul Lui de har. Este absolut indispensabilă pentru o rugăciune eficientă. Dar neprihănirea **personală** este așa de importantă, căci Psalmul 66:18 spune, “Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, **nu** m-ar fi ascultat Domnul.” Poate că Isus a rezumat cel mai bine lucrul acesta când a spus, “Dacă veți rămâne în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da” (Ioan 15:7). Cu alte cuvinte, creștinii ascultători primesc răspuns la rugăciune!!

Celălalt factor necesar în toate rugăciunile ascultate este credința. Aceasta este o lege de netăgăduit în domeniul spiritual. Este **întotdeauna** “după credința ta să ți se facă” (Matei 9:29). Necredința este în mod continuu păcatul nostru frecvent și este cel mai adesea cauza pentru rugăciunile neascultate.

Deci atunci când ne rugăm pentru cei pierduți, avem nevoie de neprihănire (imputată nouă și personală) și credință. Dar mai sunt alți opt factori care sunt importanți în particular pentru această sarcină. Primul este **zdrobirea**. “Cei ce seamănă cu lacrimi **vor** secera cu bucurie” este legea recoltei spirituale. Totuși, vrem să secerăm fără inimi frânte. Leonard Ravenhill a spus odată, “Dumnezeu nu răspunde la multe rugăciuni – ele sunt prea închise în auto-compătimire sau ținesc la beneficii personale. **El totuși răspunde la rugăciuni desperate**” (Ravenhill 110). Și până când nu devenim sperați pentru alte suflete, rugăciunile noastre pentru acestea s-ar putea să rămână neascultate. Căci așa cum Isus a plâns pentru Ierusalim, și noi trebuie să plângem pentru cei pierduți ai noștri dacă vrem să-i vedem salvați cu adevărat.

Odată niște lucrători din “Armata salvării” i-au scris Generalului Booth spunându-i acestuia despre ineficiența lor în câștigarea sufletelor și întrebându-l ce ar trebui să facă. El a trimis un mesaj de două cuvinte, “Încercați lacrimile.” Lacrimile sunt așa de **puternice** că atunci când sunt cuplate cu împărtășirea Evangheliei, Dumnezeu garantează un seceriș bogat (Psalmul 126:5-6).

Un alt factor important este **travaliul**. Aceasta arată agonia dureroasă și durerea de la naștere așa cum se poate vedea în Isaia 66:8, “... Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a și născut fiii!” Dicționarul Strong’s definește travaliul “a se zvârcoli de durere; a cădea înnebunit de durere.” Luca 22 vorbește despre Isus fiind în agonie și picături de sânge curgându-I în timpul rugăciunii. Mulți dintre noi n-au ajuns aici în viața de rugăciune, motiv pentru care nu vedem rezultate fenomenale în câștigarea celor pierduți pentru Cristos.

Isus a descris experiența mântuirii ca fiind “născut din nou.” Așa cum o mamă experimentează durere mare la nașterea copiilor fizici, același lucru este adevărat în domeniul

spiritual. Pavel vorbește despre “travaliul nașterii din nou” pentru galatenii imaturi spiritual pe care-i câștigase la Cristos. Dar așa cum un bărbat nu poate aprecia pe deplin severitatea durerilor soției la naștere pentru că nu el este cel care naște, la fel majoritatea creștinilor nu înțeleg necesitatea travaliului pentru alte suflete din moment ce **nouăzeci și cinci la sută** dintre creștinii declarați nu câștigă niciodată pe nimeni la Cristos!!

Unul din eroii mei preferați este John Hyde “care se roagă”, un misionar în India care literal și-a dat viața rugându-se ca multe suflete să fie mântuite. În 1908 el s-a rugat ca Dumnezeu să-i dea un suflet în fiecare zi. În anul acela el a câștigat peste patru sute de oameni la Cristos. Anul următor el s-a rugat pentru două suflete pe zi (nu doar care să spună o rugăciune, ci care să fie botezați și dedicați lui Cristos) și a câștigat peste opt sute de suflete pentru Cristos. Apoi în 1910 el s-a rugat pentru patru suflete pe zi și Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea. Dar în timpul acelui an sănătatea lui s-a șubrezit, și un prieten l-a convins să meargă la un doctor. Să auzim ce i-a spus doctorul acestuia ca să înțelegem prețul travaliului pentru suflete: “Inima ta este într-o condiție groaznică. Niciodată n-am văzut ceva așa de grav. S-a mișcat din poziția ei normală în partea stângă înspre dreapta. Prin stres și încordare este într-o condiție așa de proastă că va necesita multe luni de viață liniștită ca să fie adusă înapoi la starea inițială. Ce ai făcut din tine? Dacă nu-ți schimbi întreaga viață și nu renunți la încordare, va trebui să plătești prețul suprem în șase luni” (Carre 44).

Există un preț pe care-l plătim dacă vrem să ne alăturăm domnului nostru scump în agonia eliberării sufletelor din împărăția întunericului, dar se va merita să-l plătim!! De aceea, să ne alăturăm acestor oameni care “nu și-au iubit viața chiar până la moarte” (Apocalipsa 12:11) și victoria va fi a noastră.

Prin multe imagini pline de viață din Biblie referitoare la necazul celor pierduți, putem vedea cu ușurință de ce **insistența** în rugăciune devine un factor necesar. Isaia 14:17 îi descrie pe cei pierduți ca fiind prizonieri pe care Satana refuză să-i elibereze. Fapte 26:18 ne spune că ei sunt sub autoritatea jurisdicției lui Satan. Poate cea mai înfricoșătoare descriere dintre toate ne-o dă Isus în Marcu 3:27 comparând-o cu casa unui om tare. El chiar ne spune că “nici un om” nu îi poate ajuta pe acei oameni până când omul tare nu este legat.

Unii demoni care controlează sunt așa de puternici încât rugăciunea și **postul** sunt necesare pentru a câștiga victoria (Marcu 9:29). Rugăciunea insistentă este necesară din cauza **împotrivirii** lui Satana de a le da drumul acestora, **nu** pentru că Dumnezeu n-ar vrea să-i mântuiască!!

Satana este chiar capabil să controleze țări întregi și culturi. De aceea este deseori așa de dificil pentru misionari să fie eficienți în câștigarea unor anumite grupuri de popoare. “După șapte ani în India Carey a botezat primul convertit; după șapte ani în Burma Judson a botezat pe primul ucenic; Morrison s-a luptat din greu șapte ani înainte ca primul chinez să fie adus la Cristos; Moffat declară că a așteptat șapte ani ca să vadă prima mișcare evidentă a Duhului

Sfânt printre locuitorii săi din Africa; Henry Richards a lucrat șapte ani în Congo înainte ca primul convertit să fie câștigat la Benza Mantaka” (Gordon 139-40).

Una din tacticile preferate ale lui Satan este să facă situația să arate așa de imposibilă că noi ne descurajăm și nu ne mai rugăm. Motivul pentru care face aceasta este că nu are **nici o apărare** împotriva rugăciunii. Vechea zicală este adevărată că Satana tremură atunci când vede pe sfântul cel mai slab pe genunchi rugându-se. Toată rugăciunea este luptă și, atunci când voi vă rugați, Satana este învins chiar dacă voi nu vedeți nici o schimbare de circumstanțe.

Totuși, dacă am putea vedea ce se întâmplă în domeniul spiritual atunci când ne rugăm, am fi foarte încurajați. Amintiți-vă cum a deschis Dumnezeu ochii slujitorului lui Elisei ca să vadă caii și carele de foc care-i protejau de dușmani (2 Regi 6:17)? Deci, continuați să vă rugați pentru cei pierduți fie că **vedeți** rezultate fie că nu vedeți pentru că sigur veți primi răspuns la rugăciunile voastre!!

Cazul cel mai incredibil al acestui fel de insistență se găsește în viața lui George Muller. Pentru că el avusese așa de mult succes în lucrarea sa de început văzând convertiri imediate ale multora pentru care el tocmai se rugase, el a avut impresia că întotdeauna va fi așa. Dar ascultați mărturia lui în sensul acesta, “Dacă spun că de-a lungul celor cincizeci și patru de ani și nouă luni de credință în Domnul Isus Cristos am avut **treizeci de mii** de răspunsuri la rugăciune, fie în **aceeași oră** fie în **aceeași zi** când au fost făcute rugăciunile, n-ar trebui să merg nicidecum mai departe ... Dar unul sau altul ar putea crede că toate rugăciunile mele au primit astfel răspuns imediat. Nu, nu toate. Uneori a trebuit să aștept săptămâni, luni, sau ani; uneori mulți ani ... În Noiembrie 1844, am început să mă rog pentru convertirea a cinci persoane. M-am rugat în **fiecare zi** fără încetare, fie că eram sănătos fie bolnav, fie că eram pe mare sau pe uscat, și indiferent care erau angajamentele mele din acel timp. Au trecut optsprezece luni înainte ca primul din cei cinci să fie convertit. I-am mulțumit lui Dumnezeu, și am continuat să mă rog pentru ceilalți. Au trecut cinci ani, și apoi al doilea a fost convertit. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru al doilea, și m-am rugat în continuare pentru ceilalți trei. Zi după zi am continuat să mă rog pentru ei, și au mai trecut alți șase ani înainte ca cel de-al treilea să se convertească. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru cei trei, și am continuat să mă rog pentru ceilalți doi. Aceștia doi sunt încă nemântuiți. Omul căruia Dumnezeu îi bogățiile harului Său i-a dat răspuns la mii de rugăciuni, câteodată în aceeași oră sau zi în care acestea au fost spuse, s-a rugat zi după zi timp de aproape **treizeci și șase de ani** pentru convertirea acestor doi oameni, și totuși ei rămân nemântuiți” (Steer 246-47).

Dar acesta nu este finalul povestirii. El a continuat să se roage zi după zi, an după an și apoi a spus, “Esența este să nu renunți niciodată până când ai răspunsul. M-am rugat timp de **șaiszeci și trei de ani și opt luni** pentru salvarea unui om. El nu este încă mântuit dar va fi. Cum ar putea fi altfel ... Căci eu mă rog.” A venit și ziua când prietenul lui Muller l-a primit pe Cristos. Dar a fost după ce el a murit. Acolo, l-a mormântul lui Muller, acest prieten și-a dat

inima lui Dumnezeu. Rugăciunile pline de insistență au câștigat o altă bătălie. Succesul lui Muller poate fi rezumat în patru cuvinte puternice: “El nu a cedat” (Eastman 99-100).

Pentru că rugăciunea este luptă, vreau să sugerez că **agresiunea** este importantă în mijlocire. Dumnezeu ne-a dat o autoritate incredibilă (Matei 16-19), și este imperativ ca noi să o exersăm, mai ales în evanghelizarea lumii (Matei 28:18-20).

Noi suntem biruitori (Apocalipsa 12:11) și “mai mult decât biruitori” (Romani 8:37), și Dumnezeu se așteaptă ca noi “să venim asupra” omului tare care este pe **deplin înarmat** și **să-l învingem** ca să “împartă prăzile luate de la el” (Luca 11:21-22). După cum am văzut deja, Satana ține sufletele captive și el nu va renunța la ele fără luptă! Dar noi trebuie să fim tot timpul atenți că “armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice întărite de Dumnezeu” (2 Corinteni 10:4). Atunci când suntem gata de luptă în armura lui Dumnezeu și cu armele lui Dumnezeu, noi ne **luptăm în rugăciune** (Efeseni 6:10-18).

Dumnezeu a împuternicit biserica Sa ca să asalteze cu agresivitate și să cucerească “porțile iadului.” Totuși, noi stăm pasivi, îngăduind iadului “să-și lărgească peste măsură gâtlejul” (Isaia 5:14). Eu am fost mișcat de modul grafic de descriere al acestei tragedii de către Ravenhill – “Există o indiferență sufocantă în biserică față de pericolul judecății” (Ravenhill 80).

Tot așa cum un mic țaruș de lemn este capabil să țină un elefant enorm pentru că el a fost dresat să creadă că nu se poate elibera, la fel și biserica Dumnezeului celui viu a fost așa de înșelată de Satana referitor la puterea noastră măreață (Efeseni 1:17-23) și la autoritatea noastră că noi **nu o mai încercăm**. Și el continuă să întemnițeze pe cei dragi ai noștri în timp ce noi lăncezim în letargie și necredință.

Satana refuză să-și recunoască înfrângerea finală; el refuză să predea vreun domeniu al său până când nu trebuie să facă aceasta; el cu înverșunare și amărăciune se luptă cu fiecare acțiune îndreptată împotriva lui, cedând numai ceea ce este luat **cu forța** de la el (Newell 27). De aceea, este vremea ca noi să devenim agresivi în lupta pentru sufletele noastre, pentru că împărăția cerului “se ia cu năvală și cei ce dau năvală, pun mâna pe ea” (Matei 11:12).

Când este vorba despre rugăciune pentru alții, **cererea fierbinte** este foarte eficientă. Sunt multe exemple biblice: Avraam pentru Sodoma (Geneza 18), Moise pentru Israel (Exodul 32), Ezechia pentru Iuda, (2 Regi 19) și lista continuă mai departe. A cere fierbinte în rugăciune înseamnă de fapt că voi îi prezentați lui Dumnezeu un motiv biblic pentru care El să răspundă la rugăciunile voastre. Domnul chiar ne instruieste să “ne prezentăm motivele noastre puternice” (Isaia 41:21).

A. T. Pierson spune, “Noi trebuie să ne pledăm cauza înaintea lui Dumnezeu, nu ca să-l convingem, ci ca să ne convingem pe noi înșine. Dovedindu-I lui că, prin propriul lui Cuvânt,

legământ și caracter, El s-a angajat să mijlocească, noi demonstrăm propriei noastre credințe că El ne-a dat dreptul să cerem și să pretindem, și că El va răspunde cererilor noastre pentru că El nu se poate nega pe Sine” (Pierson 150).

Spurgeon cunoștea puterea mijlocirii. El a spus, “Este obiceiul credinței, atunci când se roagă, să folosească rugămintă. Cei care spun doar o rugăciune, care de fapt nu se roagă, uită să argumenteze cu Dumnezeu; dar cei care au succes în rugăciune își aduc motivele puternice și ei dezbate problema cu Domnul ... O, fraților, să învățăm să pledăm pentru principiile noastre, pentru promisiunile pe care le avem, și orice altceva ar sluji pentru mijlocirea noastră; dar să avem întotdeauna ceva pentru care să ne rugăm. Să nu credeți că v-ați rugat până când nu ați mijlocit, pentru că mijlocirea este chiar esența rugăciunii” (Spurgeon 49-50).

George Muller a luat primele cinci cuvinte ale Psalmului 68:5, “El este Tatăl orfanilor,” și el a folosit repetat fraza de a mijloci pentru orfanii săi. Acestea sunt propriile lui cuvinte: “Cu ajutorul lui Dumnezeu, acesta va fi argumentul meu înaintea Lui, în ce privește orfanii, în vremea lor de nevoie. El este Tatăl lor, și de aceea El a promis ca să fie Cel care le dă ceea ce au nevoie; și eu doar trebuie să îi reamintesc de nevoia acestor bieți copilași ca El să o poată împlini” (Pierson 143).

Sunt sigur că sunt sute de versete în Scriptură pe care le putem folosi în mijlocirea pentru mântuirea sufletelor, dar de dragul timpului și al spațiului dați-mi voie să menționez doar câteva. Noi putem face cereri pentru **scopurile lui Dumnezeu** pentru om (Ieremia 1:5), (Luca 19:10), (2 Petru 3:9), (Fapte 26:18) și (Efeseni 2:5-7). Noi putem face cereri pentru **promisiunile lui Dumnezeu** referitoare la mântuire (Ioan 3:16), (Ioan 1:12), (Romani 10:13) și (Ioan 6:37). Noi putem face cereri pentru persoana lui Dumnezeu în relația lui cu omul ca și Creator, Răscumpărător, Tată și Domn. Noi putem face cereri pentru **atributele și atitudinea lui Dumnezeu** față de om cum ar fi dragostea Sa, mila Sa, harul Său, blândețea Sa și răbdarea Sa. Cererea mea preferată implică **ceea ce El a făcut în trecut** mântuindu-i pe alții: Ninive (o cetate așa de rea că Dumnezeu deja o însemnase pentru distrugere), posedatul din Gadara (care nu avea haine, locuia printre morminte, era așa de fioros că nici un om nu se putea apropia de el, un paria al societății, umplut de legiuni de demoni, mai rău decât vom cunoaște noi pe cineva vreodată), Saul din Tars (care făcea prăpăd în biserică) și toate cetățile din Lida și Saron (Fapte 9:35).

Un alt factor crucial care poate fi așa de subtil, care în mod literal poate face ani de rugăciune total ineficienți este **motivația** noastră! Motivul nostru principal în rugăciunea pentru cei pierduți trebuie să fie slava lui Dumnezeu (Ioan 15:8). Dar de multe ori motivele noastre sunt otrăvite cu mândrie și egoism. Părinții s-ar putea să se roage pentru “oile lor pierdute” din mândrie pentru reputația familiei fără să-și dea seama că motivațiile lor sunt impure.

M-am rugat mulți ani pentru cumnatul meu fără să văd nici un rezultat. Dar atunci când el a fost diagnosticat cu cancer terminal și rugăciunile mele au devenit mai eficiente, Dumnezeu

mi-a arătat că toate acele rugăciuni irosite erau pătate de mândrie. Vedeți, motivul real pentru care am vrut ca el să fie mântuit era ca sora mea să aibă un soț mai bun și nepoții mei să aibă un tătic mai bun. De aceea, Dumnezeu **nu a putut** răspunde rugăciunilor mele pentru el. Totuși, atunci când motivul meu a devenit pur, Dumnezeu l-a mântuit!!

Biblia este foarte clară în acest punct: “Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.” (Iacov 4:3). Dacă v-ați rugat mult timp pentru o persoană (mai ales un membru din familie sau prieten apropiat) fără să vedeți rezultate, s-ar putea să vreți să vă verificați motivațiile să vedeți dacă sunt pure (mai ales pentru slava lui Dumnezeu).

Într-un tribunal avocatul condamnării poate “obiecta” la o serie de întrebări, la un anume argument sau la prezentarea unor anumite dovezi pe care el le crede în afara legii. Dacă judecătorul este de acord el va “susține” obiecția care face tacticile nelegale nule și neavenite. Același lucru este adevărat în domeniul spiritual. Noi s-ar putea să pledăm foarte elocvent cazul pentru cei pierduți care ne sunt dragi, folosind zeci de motive biblice puternice, **dar** dacă motivul nostru este greșit, Satana “obiectează” și Dumnezeu trebuie să fie de acord cu el, făcând astfel toate rugăciunile noastre și cererile noastre nule și neavenite!! Și cel pentru care ne rugăm va muri și va merge în iad **dacă** nu avem motivațiile corecte.

Un alt element integral al mijlocirii este un **duh de jertfă**. Găsim aceasta demonstrat la apostolul Pavel care era gata să fie “despărțit de Cristos” pentru mântuirea evreilor (Romani 9:3); la Moise care a postit și s-a rugat **alte** patruzeci de zile și nopți din cauza păcatelor poporului său (Deuteronom 9:18-19); la Estera care a declarat, “Dacă va fi să pier, voi pieri” (Estera 4:16).

Când predam un curs de evanghelizare personală, am tipărit niște cartonașe de rugăciune cu inscripția “Voi merge în iad pentru tine.” Ideea era să listez numele oamenilor pentru care suntem gata să mergem în iad și să ne rugăm în consecință. La următoarea întâlnire a cursului, după ce am distribuit cartonașele studenților mei, unul dintre ei, un pastor a spus, “Nu cred că sunt gata să merg în iad pentru nimeni.” El de fapt a vorbit cam pentru noi toți. Cu toate că Dumnezeu nu va îngădui ca noi să luăm locul altcuiva în iad, cu siguranță va crește eficacitatea rugăciunilor noastre pentru ei dacă am fi totuși gata să facem lucrul acesta!!

Toate celelalte lucruri fiind egale, **unitatea** este factorul **cel mai puternic** în rugăciunea pentru cei pierduți. De obicei aduce rezultate **imediate**!! Așa cum o lentilă poate aprinde un foc captând razele difuze ale soarelui și concentrându-le într-un anumit punct, la fel pot și creștinii să se roage în unitate pentru o anumită persoană să lege pe omul cel tare și să ceară puterea **Fiului** în viața acestei persoane.

Aceasta este ceea ce s-a întâmplat la convertirea fiului lui William Carey, Jabez. S-a întâmplat în timpul adunării anuale a Societății Baptiste Misionare care s-a ținut la Londra la care Dr. Ryland, având o puternică dorință pentru mântuirea lui Jabez a spus: “Fraților, să

facem o rugăciune unită, universală, fierbinte înaintea lui Dumnezeu într-o liniște solemnă pentru convertirea lui Jabez Carey.” Ca și cum Duhul Sfânt a căzut deodată asupra adunării, întreaga congregație, de aproape **două mii** de oameni, au mijlocit în tăcere. Carey a primit foarte curând o scrisoare de la Jabez în care povestea despre convertirea lui,” și vremea trezirii lui spirituale s-a dovedit că a fost aproape în același **timp** când se aducea această rugăciune memorabilă” (Gordon 87-88).

Jim Cymbala ne spune cum el a agonizat în rugăciune pentru fiica sa Chrissy timp de doi ani și jumătate fără nici un rezultat. Apoi în timpul unei rugăciuni de marți seara la Brooklyn Tabernacle, o tânără a simțit îndemnul să se roage pentru Chrissy. În seara aceea “biserica s-a transformat într-o cameră de lucru. S-a născut un suspin, un sens de determinare disperată, ca și cum oamenii aceștia spuneau, ‘Satan, nu vei avea pe această fată. Ia-ți mâinile de pe ea – ea va reveni acasă!’” și treizeci și două de ore mai târziu așa s-a întâmplat (Cymbala 63-65)!

Atunci când pastorul de la Biserica Baptistă New Hope din Jones, Louisiana, și-a provocat adunarea să scrie pe o bucată de hârtie numele cuiva pe care vroiau să-l vadă convertit și erau gata să se dedice rugăciunii pentru acea persoană, optsprezece oameni au scris “Mike Doles.” Peste **două săptămâni** el a fost în mod glorios convertit.

După optsprezece ani fără rod de rugăciune pentru mântuirea soțului ei, Helen Gresham l-a rugat pe pastorul ei, Mickey Hudnall ca s-o susțină în rugăciune. Cu cei doi care se rugau împreună pentru Ricky, el a fost convertit în mod minunat în mai puțin de **două luni!** Și veți fi amuzați copios de toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut în viața sa în timpul acelor două luni după cum veți citi în mărturia lui. A propos, el nu știa că soția sa și pastorul ei se rugau pentru el.

Să recapitulăm puterea extraordinară a rugăciunii unite pentru cei pierduți: două mii s-au rugat pentru Jabez Carey și el s-a convertit chiar în acel ceas, mai multe sute s-au rugat pentru Chrissy Cymbala și ea se pocăia treizeci și două de ore mai târziu, optsprezece s-au rugat pentru Mike Doles și el a fost mântuit în două săptămâni, doi s-au rugat pentru Ricky Gresham și el a fost complet transformat în mai puțin de două luni!!

Ei bine, dacă poți să iei pe cineva să te ajute să te rogi pentru cineva iubit, vei vedea rezultate dramatice!! Căci doi pot alunga zece mii doar în domeniul spiritual (Deuteronom 32:30) și doi “care se învoiesc” în rugăciune **întotdeauna** vor primi răspuns la rugăciune după voia Domnului Însuși (Matei 18:19).

Dați-mi voie să vă spun de ce rugăciunea unită pentru cei pierduți este așa de puternică. Mai întâi și mai de toate este valoarea incredibilă pe care Dumnezeu o pune pe unitate printre oamenii săi. Aceasta este dorința Domnului arătată în rugăciunea Sa pentru noi (Ioan 17) unde el se roagă de cinci ori ca noi să fim “una.” De asemenea lucrul numărul unu pe lista de lucruri de făcut pentru noi este ca noi “să ne rugăm pentru toți oamenii ... ca ei să fie mântuiți” (1 Timotei 2:1-4). Acum, din moment ce unitatea este **destul de rară** și mijlocitorii

sunt **extrem de rari** (Dumnezeu n-a putut găsi pe niciunul în Israel – Isaia 59:16), când aduceți aceste două lucruri împreună – **unitate în mijlocire** – aveți ceva ce este de două ori rar. Și Dumnezeu găsește lucrul acesta așa de scump că El îl binecuvintează dincolo de cea mai îndrăzneată imaginație a noastră!!!

Al doilea motiv este foarte simplu – este doar un singur om tare care controlează viața unui om. Atunci când mai mulți oameni ai lui Dumnezeu vin împotriva unui om tare, el este ușor învins pentru că “mai mare este cel ce este în noi decât cel ce este în lume” (1 Ioan 4:3-4). Și apoi “a distruge lucrurile acestuia” este o chestiune relativ simplă. De multe ori cel pierdut va veni la voi cerând ajutor. Acesta a fost cazul cu Jimbo Barrentine. Am convenit cu soția lui, Rachele, în ianuarie să ne rugăm pentru el. Două luni mai târziu el a fost așa de zdrobit cu convingere că a venit la birou la mine. Dar eu eram în Arkansas predând acest material la o conferință de rugăciune, așa că el s-a dus acasă la un alt predicator din biserica noastră ca să găsească calea mântuirii. El nu a putut să aștepte ca eu să mă întorc; el a trebuit să fie mântuit atunci și acolo!

Al treilea motiv este că mândria este sfărâmată. Satana locuiește în mândrie așa cum Dumnezeu locuiește în slavă. Și până când cineva nu este îndeajuns de smerit să ceară ajutor, diavolul de obicei este capabil mențină situația sub control. Și pe lângă aceasta, Dumnezeu însuși “se împotrivesc celor mândri, dar dă har celor smeriți” (Iacov 4:6). În mai multe circumstanțe când am încercat să mărturisesc unui soț nemântuit, soția începea să-mi spună despre calitățile acestuia. Mândria ei nu îi îngăduia să accepte condiția lui rea înaintea lui Dumnezeu. În consecință, n-am câștigat pe nici unul din acei bărbați la Cristos.

Capitolul 4

Cererile specifice

Majoritatea dintre noi întâlnim dificultăți în rugăciune pentru cineva ca să fie mântuit pentru că tot ceea ce știm să facem este să spunem, “Doamne, te rog mântuie pe cutare.” Și pentru că ne simțim stânjeniți să aducem aceeași rugăciune mereu și mereu renunțăm și n-o mai facem. Totuși, acest fel de rugăciune implică patru domenii: individual, cel ce câștigă suflete, cuvântul lui Dumnezeu, și trezire. Atunci când învățăm să ne rugăm specific în aceste domenii, mijlocirea noastră devine provocatoare și eficientă.

Pentru început, ne rugăm pentru persoană pe nume, cerându-I Domnului să facă cinci lucruri în viața sa. Mai întâi, Îl rugăm pe Domnul să **sfînțească** această persoană. Aceasta s-ar putea să sune ciudat dar așa începe Dumnezeu lucrarea lui de răscumpărare în viața fiecărui individ. El întotdeauna sfînțește sau “pune deoparte” o persoană pentru mântuire **înainte** ca să o salveze.

Biblia ne învață clar acest adevăr în 1 Petru 1:2, “După știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin **sfințirea lucrată de Duhul**, spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos ...” Vedem aceeași accentuare în 2 Tesaloniceni 2:13-14, “Căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în **sfințirea Duhului** și credința adevărului...”

Este ca și cum Dumnezeu desenează un cerc invizibil în jurul persoanei și apoi începe să-și exercite influența acolo. Este ușor de văzut că indiferent ce vine “în interiorul” aceluia cerc afectează **mai ales și în mod direct** pe cel care deja se află în el. Atunci când Dumnezeu Însuși ajunge în acel cerc, lucruri incredibile încep să se întâmple, așa după cum veți vedea mai târziu în carte.

Acest adevăr minunat este o mare încurajare pentru cei dintre noi care ne rugăm pentru alții pentru că putem fi siguri că Duhul Sfânt, care este Domnul secerișului, întotdeauna lucrează cu un om, în momentul în care îl sfințește! Un student de la colegiu, care afirma că este ateu, a scris odată lui C.S. Lewis explicându-i că a nimerit odată printre niște studenți creștini care mărturiseau cu putere despre credința lor. Unele dintre lucrurile pe care le spuneau l-au făcut să se gândească mai profund; el trecea printr-o perioadă de mari frământări. Ce a crezut Dr. Lewis despre aceste lucruri? El a răspuns: “Cred că deja te afli în mrejele năvodului – Duhul Sfânt te caută. Mă îndoiesc că te va lăsa din mână” (Dunn 118).

Apoi Îi cerem Domnului să-l binecuvinteze. Atunci când Isus și-a trimis ucenicii în “secerișul Său,” El le-a dat instrucțiuni specifice să “spună **mai întâi**, Pacea să fie cu această casă” (Luca 10:1-5). Din moment ce este **întotdeauna bunătatea lui Dumnezeu** care-i conduce pe oameni la pocăință (Romani 2:4), este imperativ ca noi să-l rugăm pe Dumnezeu ca să-i binecuvinteze pe aceștia.

Dar uneori când rugăciunile noastre pentru mântuirea altora nu aduc rezultate rapide, tindem să devenim frustrați și nerăbdători, dorind în secret ca “Dumnezeu să le dea o lecție cu nuiua necazului.” Atunci când un anumit sat al samaritenilor l-a respins pe Domnul, ucenicii Lui au vrut ca Dumnezeu să-i ardă pe loc. El i-a certat spunând, “Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască” (Luca 9:52-56). Dacă, căutăm să semănăm cu Mântuitorul nostru drag, trebuie să dorim mereu ceea ce dorește Dumnezeu cel mai mult pentru toți oamenii lui. Ar trebui să cerem în special binecuvântările Lui cele mai alese peste cei pentru care ne rugăm.

În al treilea rând, Îi cerem Domnului să-i **convingă** pe oameni, din moment ce convingerea este absolut necesară pentru mântuire. Numai Duhul Sfânt poate aduce pe cineva la convingere, așa că am face bine să ne rugăm cu cuvintele din Ioan 16:8-11. Convingerea în acest context înseamnă, în principal, ca cineva să fie **convins de o greșală**. Greșala sau problema celor pierduți este să “nu creadă în Isus” și acesta este **PĂCATUL** de care Duhul Sfânt ne convinge (Ioan 16:9).

Oamenii știu deja care sunt “păcatele” lor, cu excepția păcatului necredinței în Cristos. Din moment ce acesta este **singurul** păcat care condamnă pe cineva la iad, Satana îi ține orbi față de acest lucru. De aceea, Duhul Sfânt convinge și osândește pe cel pierdut în acest **singur punct**, descoperindu-l pe Domnul Isus Cristos în slava Sa, ca să poată fi mântuit. Totuși, trebuie să știm că convingerea nu ne garantează automat mântuirea. Așa cum “vorbea Pavel despre neprihănire, despre înfrânare și despre judecata viitoare, Felix, îngrozit ...” (Fapte 24:25). Dar nu este nici o indicație biblică că el a fost vreodată mântuit.

Apoi, Îi cerem Domnului să lumineze mintea acestuia față de adevăr. Chiar și după ce cineva ajunge la convingerea nevoii sale pentru mântuire, mintea lui orbită față de evanghelie ar putea rămâne închisă față de lumina slăvită a Evangheliei lui Cristos și el va rămâne în întuneric spiritual (2 Corinteni 4:6). Odată ce mintea și inima s-au deschis față de adevăr, Dumnezeu folosește creștini ca să explice evanghelia. Cu toate că eunucul etiopian era în căutarea adevărului, și a venit la Ierusalim în special ca să se închine și chiar avea o copie a Scripturii, el a recunoscut că nu putea înțelege “**decât** dacă cineva îl călăuzea” (Fapte 8:26-39).

Și chiar mai fascinantă este povestea lui Corneliu (Fapte 10). “Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului, și se ruga totdeauna lui Dumnezeu.” Ei bine, el era mai bun decât majoritatea creștinilor pe care-i cunoaștem, și totuși, era nemântuit – **el nu înțelegea** calea mântuirii. El a fost instruit de un înger să trimită să-l aducă pe Petru, care îi va “spune ce să facă.” Corneliu și cei ce erau cu el erau așa de deschiși la evanghelie că îndată ce au auzit “cuvântul,” Duhul Sfânt a căzut asupra lor și ei au fost mântuiți **în timp ce Petru încă predica!!**

Cere-I Domnului să deschidă mințile și inimile celor pierduți – El o va face!! Apoi, ei pot fi în mod glorios salvați.

Acum suntem gata să-I cerem Domnului să-l mântuiască. Totuși, trebuie să fim gata pentru ca Dumnezeu să facă indiferent ce este necesar ca să faciliteze mântuirea sa, pentru că Dumnezeu orchestrează evenimentele din viața sa desemnate să-l aducă la pocăință.

În comentariul său din Luca 19:10, “Căci Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut,” Chafer spune, “Trebuie că înseamnă mai mult decât o simplă încercare de a localiza oameni nemântuiți, căci aceștia sunt prezenți în tot locul. Termenul sugerează o pregătire divină a celor nemântuiți ca să-i pregătească cu condițiile necesare mântuirii” (Chafer 3-4).

Familia lui Tony Fontenot s-a rugat pentru mântuirea lui mai mulți ani. Rugăciunile lor se pare să fi fost în van până pe 22 mai, 1982. În acea zi nefastă el s-a prăbușit cu avionul și aproape că a murit ars de viu. Dumnezeu i-a atras atenția – restul a fost ușor!

Odată ce o persoană este gata să primească evanghelia, cineva trebuie să i-o împărtășească. Deci lucrul firesc de făcut este să te rogi Domnului să trimită pe cineva să facă asta, “Mare

este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! **Rugați dar** pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui." (Matei 9:37-38).

Din cauză că lucrătorii sunt așa puțini, care înseamnă "puțin în mărime, grad, număr, durată sau valoare" (Dictionarul Strong's), trebuie să ne rugăm pentru ajutorul lui Dumnezeu în acest sens. Mai întâi ne rugăm pentru ca El să trimită mai mulți lucrători. Cuvântul grecesc "ekballo" are în el ideea de folosire a forței – a împinge, a arunca afară.

Vă amintiți dificultatea pe care Dumnezeu a întâlnit-o în a-l determina pe Iona să predice la Ninive? Dumnezeu în mod literal "l-a forțat" să meargă! O situație similară a apărut atunci când biserica a fost evident împotrivoare în propagarea evangheliei dincolo de zona de confort. Dumnezeu a îngăduit ca "În ziua aceea, să se pornească o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei." (Fapte 8:1), dar "cei ce se împrăstiaseră, mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul." (Fapte 8:4).

Din moment ce lucrătorii sunt nu doar puțini la număr dar puțini de asemenea în **durată și valoare**, noi îi cerem Domnului să-i echipeze cu calitățile esențiale ca să facă mărturia lor mai eficientă. Totuși, trebuie să înțelegem că toată echiparea vine prin Duhul Sfânt. Samuel Chadwick spune, "Puterea Duhului este inseparabilă de persoana Sa ... Dumnezeu nu lasă deoparte atributele Sale. Puterea Sa nu poate fi închiriată. Nu poate fi detașată de prezența Sa ... El nu este pur și simplu dătătorul puterii, El o mânuiește pe aceasta. Nimeni altcineva nu poate" (Chadwick 89).

De aceea Isus le-a poruncit ucenicilor Săi să aștepte în Ierusalim până când "vor fi botezați cu Sfântul Duh" (Fapte 1:4-5). Apoi El le-a spus, "Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și **Mi veți fi martori** în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului." (Fapte 1:8).

Cu toate că plinătatea Duhului Sfânt este dreptul nostru de naștere (Fapte 2:38-39), biserica ca și întreg cunoaște foarte puțin despre "nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui" (Efeseni 1:19). În consecință, peste tot lângă noi sufletele se aruncă orbește în iad, căci noi suntem fără putere să le oprim, fără o împuternicire a Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. De aceea, trebuie să ne rugăm Domnului ca să-și umple lucrătorii cu Duhul Său, echipându-i cu putere (abilitate și forță), îndrăzneală (Fapte 4:31), înțelepciune (Proverbe 11:30), zel (Coloseni 4:12-13), compasiune (Iuda 22-23) și înțelegere divină (Ieremia 33:3). **Și sufletele vor fi mântuite!!!**

După ce ne-am rugat pentru oameni să fie mântuiți și să existe lucrători care să le mărturisească, acum ne rugăm pentru cuvântul lui Dumnezeu, care să fie împărțit cu ei. Motivul pentru aceasta are două părți: mai întâi, nimeni nu este mântuit fără să audă cuvântul lui Dumnezeu (Romani 10:14) și în al doilea rând, Satana urăște cuvântul lui Dumnezeu, continuu și cu răutate, atacându-i pe oameni în eforturile sale diabolice de a-i împiedica pe oameni să-l primească. Din moment ce cuvântul lui Dumnezeu este necesar ca să aducă

convingere (Fapte 2:37), ca să elibereze (Ioan 8:32), și să mântuiască pe cei pierduți (1 Petru 1:23), Satana se opune acestuia distrăgându-le atenția (Luca 8:11-15), cu întărituri (2 Corinteni 10:4-5), și alte lucruri (2 Corinteni 11:3-4).

Cuvântul lui Dumnezeu pentru Satana este ca și kriptoniu pentru Superman – îl face slab și fără apărare. De asemenea îi decimează împărăția eliberându-i pe cei captivi pentru că “Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi” (Ioan 8:32). Dar remarcați, nu este adevărul care vă eliberează, ci mai degrabă adevărul pe care-l CUNOAȘTEȚI. Deci, Satana face tot ce poate, ca să-i împiedice pe oameni să “cunoască” adevărul.

În explicarea pildei sămănătorului pentru ucenicii Săi, Isus a spus că Satana vine **IMEDIAT** și fură cuvântul **înainte** ca persoana să-l înțeleagă (Marcu 4:15). De aceea este imperativ ca să ne rugăm ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie împărțit cu cei pierduți.

Atunci când ne rugăm ca Dumnezeu să-și folosească Cuvântul să-i salveze pe cei pierduți, facem cinci cereri specifice. Mai întâi, Cuvântul lui să aibă “drum liber” (2 Tesaloniceni 3:1). Aceasta înseamnă pur și simplu să fie **nestingherit**; adică Satana în nici un fel să nu poată opri curgerea cuvântului lui Dumnezeu. El încearcă să-l oprească în orice fel posibil, de la împiedicarea și hărțuirea mesagerului cuvântului, la distorsionarea cuvântului, la distrugerea bibliilor, la aruncarea îndoielii asupra lumii, și multe altele!

Apoi, ne rugăm ca să fie **slăvit** cuvântul lui Dumnezeu (2 Tesaloniceni 3:1). Aceasta înseamnă să fie foarte apreciat și cinstit printre cei care-l aud. Vom avea o nouă reverență pentru cuvântul Său când vedem că “ Ți s-a mărit faima prin împlinirea făgăduințelor Tale” (Psalmul 138:2). De fapt, Dumnezeu este Cuvântul Său întrupat. “La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu ... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi ...” (Ioan 1:1,14).

Ne rugăm, de asemenea, să fie **înmulțit** Cuvântul lui Dumnezeu (Fapte 12:24); căci una din legile secerișului este: “Cine seamănă mult, mult va secera.” (2 Corinteni 9:6).

De asemenea, ne rugăm să fie **biruitor** Cuvântul lui Dumnezeu, sau să exercite forță (Fapte 19:20). Așa cum o sămânță mică poate să spargă o dală de beton din cauză că forța de viață din ea începe să iasă la suprafață, la fel este și cu sămânța cuvântului lui Dumnezeu plantat într-o inimă.

Rugăciunea mea preferată pentru Cuvântul lui Dumnezeu este ca acesta să fie **eficient**. Fapte 14:1 spune că ei “**au vorbit astfel**, că o **mare mulțime** atât dintre evrei cât și dintre greci **au crezut**.” Noi putem să ne rugăm cu Isaia 55:11, “tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci **va face voia Mea și va împlini planurile Mele**.” Dumnezeu vrea să fie eficient Cuvântul lui; rugați-L pe El să-l facă așa și vă veți ruga în voia Sa divină și rugăciunile voastre vor primi răspuns!!

Dați-mi voie să vă reamintesc că Iuda Iscarioteanul a trăit în contact permanent cu Cuvântul Viu al lui Dumnezeu și cu toate că a murit și a mers în iad, Isus a spus, “Ar fi fost mai bine pentru el dacă nu s-ar fi născut” (Marcu 14:21). Fariseii – oamenii cei mai religioși din vremea aceea – aveau Cuvântul lui Dumnezeu în mâini și puteau cita porțiuni importante din Scriptură, totuși erau așa de departe de Împărăția lui Dumnezeu...

Trebuie să înțelegem că numai dacă Duhul Sfânt trezește cuvântul în inima ascultătorului, acea persoană poate fi mântuită. De aceea trebuie să ne rugăm să fie eficient Cuvântul lui Dumnezeu în viețile celor care-l ascultă!!!

Dacă vrem să vedem mulțimi de oameni mântuiți, atunci trebuie să ne rugăm pentru **trezire**. Versetul clasic pentru trezire spirituală începe așa, “Dacă poporul Meu, peste care este chemat numele Meu se va smeri și se va **ruga** ...” (2 Cronici 7:14). Felul de rugăciune notat aici este mijlocire – rugăciune pentru alții. Numai după ce Iov s-a rugat (același cuvânt ebraic ca și mai sus) pentru prietenii săi, Dumnezeu a schimbat în mod dramatic propria lui situație (Iov 42:10).

În timpul vremurilor de trezire, toate rugăciunile sunt aproape **exclusiv** pentru alții. Duncan Campbell descrie trezirea ca “**un popor saturat cu Dumnezeu**” (Edwards 26). Atunci când oamenii sunt saturați cu Dumnezeu, ei sunt mult mai preocupați de alții decât de ei înșiși. Pasiunea Lui pentru suflete devine a lor!!

Ascultați cum descrie Finney predominarea rugăciunii în timpul perioadelor de trezire spirituală: “Am spus, de mai multe ori, că spiritul rugăciunii care predomina în acele treziri era o **caracteristică foarte marcantă** a lor. Era frecvent ca tinerii convertiți să aibă mult exercițiu în rugăciune; și în unele situații, așa de mult, încât ei erau constrânși să se roage toată noaptea, până când puterea trupurilor lor era epuizată, pentru **convertirea sufletelor** de lângă ei. Era o presiune extrem de mare a Duhului Sfânt asupra minților creștinilor; lor le păsa foarte mult de povara sufletelor nemuritoare ... era foarte des întâlnit să găsești creștini, ori de câte ori se întâlneau în vreun loc, în loc să se angajeze în conversații, să cadă pe genunchi și să se roage.

Nu numai că erau nenumărate întâlniri de rugăciune la care participarea era masivă ... dar era și un spirit puternic al rugăciunii în secret. Creștinii se rugau mult, mulți dintre ei petrecând ore în rugăciune privată. Era de asemenea cazul în care doi, sau mai mulți, luau promisiunea: ‘Dacă doi se învoiesc pe pământ să ceară ceva, li se va da de către Tatăl care este în cer’ și se rugau **pentru cineva în particular**; și era minunat măsura în care aveau sorți de izbândă. Răspunsurile la rugăciune erau așa de evident înmulțite, că nimeni nu scăpa de convingerea că Dumnezeu răspundea zilnic și în fiecare oră la rugăciuni” (Finney 141-42).

Doar o citire rapidă a acestor treziri ne dezvăluie rapid că sute, mii și chiar milioane de suflete sunt convertite la Cristos în aceste vremuri. Jonathan Edwards chiar a considerat

trezirea mijlocul major pe care Dumnezeu îl folosește ca să-și lărgescă împărăția (Edwards 26). Deci, dacă vrei să vedeți suflete mântuite, rugați-vă pentru trezire!!!

Capitolul 5

Războiul spiritual

Scopul principal în rugăciunea pentru cei pierduți NU este ca să-L convingem pe Dumnezeu ca să-I mântuiască căci EL “dorește ca **nimeni** să nu piară” (2 Petru 3:9), trimițându-L pe Cristos să moară pentru păcatele întregii lumi (1 Ioan 2:2). Ci mai degrabă, are de a face cu războiul spiritual – eliberându-i de influența demonică astfel încât să poată fi salvați.

O recapitulare scurtă a descrierii biblice a situației lor disperate ne va ajuta să înțelegem acest adevăr esențial. Cei pierduți sunt prizonieri pe care Satana refuză să-i lase liberi (Isaia 14:17), robi sub autoritatea și jurisdicția lui Satana (Fapte 26:18), copii ai diavolului (Ioan 8:44), orbi față de evanghelie (2 Corinteni 4:3-4), “energizați” de Satana (Efeseni 2:2), ținuti fără nici un ajutor în robia Satanei (1 Ioan 5:19), și o casă a celui tare (Marcu 3:27).

Doar o mică explicație despre câteva din aceste versete ne va da o imagine mai clară. De exemplu, Efeseni 2:2 spune, “...în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.” Cuvântul grecesc pentru “lucrează” este energo – “a energiza.” Aceasta înseamnă că cei pierduți sunt literalmente “energizați” de duhul diavolului. Desigur, o persoană pierdută nu știe aceasta, și cu siguranță n-ar admite aceasta ca fiind adevărat. El crede că este liber (aceasta este o parte a faptului că este pierdut), dar, în adevăr, cursul acțiunilor sale este dictat de prințul puterii văzduhului” (Dunn 120).

Să ne uităm la 1 Ioan 5:19, “Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău.” Aceasta înseamnă că toată lumea (inclusiv locuitorii acesteia) se află proșternută sub influența celui rău. Dicționarul Webster definește “proșternerea” ca “a zăcea cu fața în jos într-o supunere meschină; a fi complet subjugat.” Referitor la acest verset, Stott spune despre lume, “Este ‘în cel rău,’ în puterea sa și sub dominarea sa. Mai mult, zace acolo. Nu este reprezentată ca având o luptă activă de a se elibera ci de a zace în tăcere, poate chiar **inconștient adormită**, în brațele lui Satana. Cel rău nu-l “atinge” pe creștin, dar lumea este **fără nici o speranță în strânsoarea lui**” (Stott 193).

Și apoi, Marcu 3:27 este ceea ce eu consider a fi cel mai important verset din Biblie referitor la câștigarea celor pierduți pentru Cristos. În acest verset Isus Însuși spune, “Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare și să-i jefuiască gospodăria, decât dacă a **legat mai întâi pe omul acela tare**; numai **atunci** îi va jefui casa.” Dacă acest verset înseamnă ceva, înseamnă că nici o persoană pierdută nu va fi mântuită vreodată decât dacă cineva o eliberează de influențele demonice care o controlează. Acesta este primul lucru care trebuie făcut. Și acest proces de eliberare se împlinește prin rugăciune!!

Ca să câștigăm războiul pentru suflete, sunt câteva lucruri de bază pe care trebuie să le facem. Primul dintre acestea este să folosim armele noastre stabilite de Dumnezeu. Când eram în armată am învățat mai întâi armele pe care urma să le folosesc în războiul din Vietnam. Trebuia să mă familiarizez așa de bine cu un M16 încât să o pot desface și reface în întuneric pentru că aceasta era considerată ca și un salvator de viață în zona de război.

Dumnezeu a dat arme puternice ca noi să le folosim în acest război spiritual. “Căci **armele** cu care luptăm noi nu sunt firești, ci puternice prin Dumnezeu pentru dărâmarea întăriturilor” (2 Corinteni 10:4). Problema noastră este că nu suntem familiarizați nici cu armele noastre, nici cu războiul însuși.

Dar înainte ca să vă familiarizez cu armele voastre și cum să le folosiți, dați-mi voie să vă reamintesc că lupta efectivă este rugăciunea – noi **luptăm prin rugăciune**. L-am auzit pe fratele Mickey Bonner spunând de multe ori că **toată rugăciunea este război spiritual!!** Deci atunci când nu ne rugăm, Satana câștigă din start, dar atunci când ne rugăm el pierde pentru că el nu are nici o apărare împotriva rugăciunii. Ar putea fi aceasta de ce Dumnezeu vrea ca noi să “ne rugăm fără încetare” (1 Tesaloniceni 5:17) și de ce apostolii s-au dedicat “**continuu rugăciunii**, și lucrării cuvântului” (Fapte 6:4)?

La fel ca toate armele fizice de război, fie că sunt bombardiere, tancuri, rachete, grenade, puști, etc., sunt folosite toate pentru un singur scop – de a-l învinge pe dușman – așa încât armele spirituale sunt folosite ca să facă același lucru! Deci, să ne familiarizăm cu armele noastre puternice și să le folosim atunci când ne rugăm.

Sângele lui Cristos este una din cele mai puternice arme ale noastre. Apocalipsa 12:11 spune, “Și ei l-au învins prin sângele Mielului ...” Evrei 2:14 ne spune de ce rugăciunea pentru sângele lui Cristos în rugăciune este așa de puternică: “Pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.” Dicționarul Strong’s definește “a distruge” ca “a face complet nefolositor; a anula.”

“Când Satana l-a ucis pe Fiul lui Dumnezeu, el s-a distrus pe sine ... nu anihilat, ci distrus. Toate pretențiile legale pe care el le-a asigurat pentru pământ și om prin căderea lui Adam sunt acum complet anulate; de la cruce încoace, el nu are nici un drept asupra nimănui și asupra niciunui lucru. Înseamnă că toată puterea pe care o exercită acum o face prin înșelare și intimidare” (Billheimer 31).

Atunci când ne rugăm pentru sângele lui Cristos, îi reamintim lui Satan și tuturor demonilor săi că ei sunt deja înfrânți. Aceasta este mai ales semnificativ în bătălia pentru suflete, din moment ce vărsarea de sânge a lui Cristos la Calvar a plătit datoria păcatului pentru toată omenirea (1 Ioan 2:2) și acum Satana ține sufletele captive **numai prin neprezentare** – pentru că noi n-am insistat ca el să le elibereze!!

O altă armă foarte puternică este **numele lui Isus!** Ucenicii Domnului, întorcându-se din misiunea lor de mărturisire, au exclamat cu bucurie, “Doamne, **chiar și dracii** ne sunt supuși în Numele Tău” (Luca 10:17). Și ei ne sunt supuși și nouă!

Sunt trei motive biblice pentru care numele Domnului nostru Isus Cristos este așa de puternic în domeniul spiritual. Mai întâi, pentru că El este Domn peste toți prin **creație**: “Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie **dregătorii**, fie **domnii**, fie **stăpâniri**. Toate au fost făcute prin El și pentru El” (Coloseni 1:16).

Și în al doilea rând, El este Domn prin **răstignire**: “pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor” (Evrei 2:14-15).

Și în al treilea rând, El este Domn prin **încoronare**: “care stă la dreapta lui Dumnezeu, după ce s-a înălțat la cer, și Și-a supus îngerii, stăpânirile și puterile” (1 Petru 3:22).

Din moment ce noi acționăm în ascultare directă față de porunca Domnului Isus în mijlocirea pentru cei pierduți și cerem ca ei să fie eliberați, demonii care-i controlează, trebuie să asculte pentru că ei sunt supuși numelui Său.

Cuvântul lui Dumnezeu este o altă armă puternică pe care o putem folosi în rugăciune. Așa după cum am văzut deja, a mijloci pe baza Scripturii este într-adevăr eficient. Cuvântul lui Dumnezeu chiar este numit “sabia Duhului” (Efeseni 6:17),

Din moment ce Satana a fost pe deplin dezbrăcat de puterea și autoritatea sa la Calvar (Coloseni 2:15) (Evrei 2:14), tot ceea ce mai folosește este o **minciună**. Totuși, el este destul de bun în a folosi aceasta pentru ca să “amăgească întreaga lume” (Apocalipsa 12:9). Dar, cuvântul lui Dumnezeu este “adevărul” și adevărul învinge o minciună **TOT TIMPUL**. De aceea, dacă folosim continuu cuvântul lui Dumnezeu în războiul spiritual, noi vom birui de fiecare dată și suflete vor fi eliberate!!!

Lauda este o altă armă foarte puternică pe care o putem folosi, căci atunci când începem să-L laudăm pe Dumnezeu, El vine să fie cu noi (Psalmul 22:3) și cât de minunat este să avem pe comandantul suprem pe câmpul de bătălie!! O mărturie minunată pentru puterea laudei este povestea pe care o găsim în 2 Cronici 20. Iuda era atacat de o armată din mai multe națiuni dușmane. Situația era așa de disperată că Regele Iosafat a chemat tot poporul ca să “postească și să se roage.” Dar, “**În clipa** când au început **cântările și laudele**, Domnul **a pus o pândă** împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuți.” (versetul 22).

Majoritatea dintre noi nu avem idee cât de puternică este lauda în bătălia pentru suflete – să fie oare că n-am folosit-o îndeajuns ca să înțelegem puterea ei extraordinară? Ascultați cum

împărtășește Francis McGaw rolul crucial al laudei în căutarea lui John Hyde pentru suflete: “Îmi amintesc cum îmi spunea John că în acele zile dacă nu erau câștigate patru suflete pe zi simțea așa o greutate pe inima sa că era în mod pozitiv dureros, și el nu putea mânca sau dormi. Apoi, în rugăciune, el Îi cerea Domnului ca să-i arate care fusese obstacolul în vederea acestei binecuvântări. **Și în mod invariabil el găsea că era vorba de lauda din viața sa.** Această poruncă, care s-a repetat de sute de ori în Cuvântul lui Dumnezeu – **cu siguranță că este foarte importantă!** El apoi își mărturisea păcatul, și accepta iertarea prin sânge. Apoi, se ruga pentru un duh de laudă ca și pentru orice alt dar al lui Dumnezeu. Așa că el schimba cenușa sa, pentru ghirlanda de flori a lui Cristos, bocetul său, cu uleiul bucuriei lui Cristos, duhul de apăsare, cu haina de laudă a lui Cristos (cântecul mielului – **lăudându-L pe Dumnezeu mai înainte** pentru ceea ce urma să facă), și pe măsură ce el Îl lăuda pe Dumnezeu, sufletele veneau la el, și astfel **se împlinea numărul celor care se mântuiau**” (Carre 39).

Postul este o altă armă puternică dar foarte puțin folosită din arsenalul nostru. A fost numită “cea mai mare putere” pe care o avem la dispoziție. Părerea mea personală este că postul mărește puterea rugăciunii de cel puțin **zece ori!**

Scopul războiului nostru spiritual este de a-l învinge pe dușman și postul este desemnat să facă aceasta eficient. Ascultați la Isaia 58:6, “Iată postul plăcut Mie: **dezleagă** lanțurile răutății, **deznoadă** legăturile robiei, **dă drumul** celor asupriți, și **rupe** orice fel de jug;?” Odată când ucenicii nu puteau să scoată un demon dintr-un băiețel, Isus le-a spus că “**Acest soi de draci**, nu poate ieși decât prin rugăciune și **post.**” (Marcu 9:29).

O altă armă care exercită multă forță în domeniul spiritual este **dragostea**. Cel care-L iubește pe Domnul cu toată ființa lui și iubește sufletele pierdute ca pe sine nu poate fi oprit!! Apocalipsa 12:11 spune, “Ei l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.”

Când iubești pe cineva îndeajuns, vei face tot ce este necesar ca să nu-l lași să meargă în iad. De fapt, dragostea nu poate să greșească. Dragostea “acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul... nu va pieri NICIODATĂ” (1 Corinteni 13:7-8).

Deci, ce se întâmplă atunci când ne rugăm, folosind armele pe care ni le-a dat Dumnezeu? 2 Corinteni 10: 4-5 ne spune: “Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.”

Armele folosite în rugăciune sunt desemnate să dărâme întărituri, să surpe imaginațiile și să supună gândurile. Întăriturile sunt anumite scheme de gândire care sunt împotriva cuvântului și vocii lui Dumnezeu. Deci putem vedea repede că câmpul de bătălie este mintea unei persoane, pentru că avem de-a face cu izvodirile minții, imaginații și gânduri.

Este crucial ca noi să înțelegem aceasta deoarece cel care controlează mintea controlează persoana. Dacă Satana continuă să controleze mintea unui om nemântuit, el îl va împiedica să fie mântuit. Singurul mod pentru el de a face aceasta este să țină persoana oarbă față de evanghelie, căci oricine cu o minte “întregă” îl va alege pe Isus și nu pe Satana și va alege cerul și nu iadul DE FIECARE dată! Atunci când a ieșit legiunea de demoni din omul din Gadara, și el putea gândi și alege singur – el nu numai că L-a ales pe Isus dar a devenit și un evanghelist în flăcări pentru El (Marcu 5:15-20).

“În ceea ce-l privește pe Dumnezeu omul este un agent liber, ca să folosim vechea expresie: pe deplin, în întregime liber. Și el este cel mai rob agent de pe pământ, în ce privește păcatul, egoismul și prejudecata. Scopul rugăciunii noastre nu este să forțăm sau să impunem voia Sa; nu așa. Scopul rugăciunii noastre este să-i eliberăm voința de influențele care acum i-o întunecă; scopul este să-i curățăm praful din ochi ca să poată vedea clar. Și odată ce este eliberat, capabil să vadă bine, să echilibreze lucrurile bine fără prejudecată, toată probabilitatea este în favoarea folosirii voii sale ca să aleagă singurul bine ... Rugăciunea noastră este: “salvează-l de cel rău,” și pentru că Isus este biruitor asupra celui ce ține în strânsoare, salvarea va avea loc. Fără nici o îndoială, noi putem asigura convertirea acestora pe care-i avem pe inimă printr-o astfel de rugăciune. Rugăciunea în numele lui Isus alungă dușmanul de pe câmpul de bătălie a voii omului, și-l lasă liber să aleagă corect” (Gordon 192-94).

Acum, când înțelegem că Dumnezeu folosește rugăciunile noastre ca să dărâme întăriturile Satanei, să vedem cum folosește Satana întăriturile în viețile oamenilor în a-i împiedica să fie mântuiți. Cea mai tare dintre toate întăriturile este NECREDINȚA. Este întăritura majoră din fiecare persoană – mântuită sau pierdută!! Într-un creștin este desemnată să-l împiedice să creadă anumite adevăruri din cuvântul lui Dumnezeu care să-l facă puternic și eficient în împărăția lui Dumnezeu. Dar în cel nemântuit este desemnată să-l împiedice pe acesta de a crede în Isus Cristos ca Mântuitor și Domn.

Din moment ce necredința este **singurul** păcat care trimite pe cineva în iad, Satana o privește ca **neprețuită**, păzind-o cu alte întărituri. Orice alcătuire a minții care este împotriva voii lui Dumnezeu și a cuvântului lui Dumnezeu va gândi așa. Atunci când tânărul bogat a venit la Isus întrebându-l cum poate moșteni viața veșnică, Isus NICIODATĂ nu i-a spus cum să fie mântuit. Mai degrabă, el i-a spus să-și împartă averea cu săracii. Dar tânărul nu era gata să facă aceasta și a plecat exact cum a venit – pierdut. Isus știa că **lăcomia** îi controla mintea și inima, împiedicându-l să fie mântuit, și până când aceasta nu se distrugea, evanghelia nu putea fi eficientă (Marcu 10).

Întăritura femeii samaritence din Sihar era **pofta trupească**. Ea a conversat cu Domnul despre subiecte sociale și istorice evitând chestiunea principală din viața ei. Dar când Isus i-a spus direct că fusese căsătorită de cinci ori și trăia în prezent cu un bărbat – în acel moment El i-a captat atenția. În acest caz întăritura a fost dărâmată și ea a fost glorios mântuită (Ioan 4).

Satana deseori folosește **amărăciunea** ca să blocheze adevărul dragostei lui Dumnezeu și să-l împiedice ca să fie primit. De exemplu, o fetiță este agresată sexual și după mulți ani, cineva îi împărtășește evanghelia – niciodată nu va trece dincolo de amărăciunea din inima ei. Întărirea trebuie dăruită prin rugăciune înainte ca ea să primească vestea bună a dragostei lui Dumnezeu.

Este dificil să câștigi homosexuali la Cristos – nu pentru că Dumnezeu nu-i iubește sau pentru că evanghelia nu este îndeajuns de puternică sau pentru că nouă nu ne pasă îndeajuns. Dar aceasta este așa o întărire puternică că multă rugăciune, post, insistență, credință, etc, este necesară ca să o dăruim. Și noi de obicei ne descurajăm și nu ne mai rugăm înainte ca victoria să fie câștigată.

Într-o zi mă rugam pentru cineva, și l-am rugat pe Domnul să-mi arate de ce omul acela continua să respingă evanghelia. Domnul mi-a dat cuvântul “control” în minte. Nu prea înțelegeam ce însemna. Dar pe măsură ce l-am cunoscut mai bine, am descoperit că el controlează totul în sfera lui de influență cu o mână de fier. Acum înțeleg de ce controlul este întărirea care-l ține departe de Cristos – deoarece ca să fie mântuit, cineva trebuie să se supună Domnului!

Cu toate că anvergura acestei cărți nu îngăduie un studiu în profunzime al întăririlor, vreau să vorbesc pe scurt celor care se roagă pentru cineva cu o problemă majoră de dependență cum ar fi drogurile sau alcoolul. Aceste dependențe doar maschează problema reală. Problema reală este de obicei un “eu” rănit, unde aprecierea de sine și propria imagine a fost distorsionată într-un fel – fie prin respingere, abuz, sau vreo dezamăgire majoră din viață. Dependența însăși numai acoperă și complică problema. Deci cereți-I Domnului să vă arate rădăcina problemei ca să căpătați victoria.

Atunci când Eddie Smith a avut nevoie să știe cum să ajute pe o anumită persoană consiliată, el l-a rugat pe Domnul ca să-i arate ce avea nevoie să cunoască despre situația acestei persoane. Domnul a pus pe inima lui Eddie să o întrebe despre “dansul country.” Când Eddie a întrebat-o ea a izbucnit imediat în lacrimi și a țipat, “Cine ți-a spus despre aceasta?” Apoi ea și-a spus povestea că la vârsta de cincisprezece ani, ea, cu destulă reținere și-a însoțit prietena la un dans country. Acolo ea l-a văzut pe învățătorul ei de școală duminicală bălăngănindu-se într-o stare avansată de ebrietate. Atunci și acolo ea și-a întors spatele la Dumnezeu spunându-I, “Dacă aceasta înseamnă creștinism, poți să Ți-L păstrezi.” Și apoi i-a spus lui Eddie, “De atunci, viața mea a devenit un iad. Sunt dependentă de alcool fără nici o putere și la fel și față de droguri. Am fost căsătorită de mai multe ori, și sunt complet nefericită.” Cunoscând rădăcina problemei ei Eddie a putut să se roage cu ea și Dumnezeu a eliberat-o (Smith 71-73).

Presupun că sunt sute de întăriri pe care Satana le folosește ca să păzească necredința, dar adevărul fundamental pe care trebuie să-l înțelegem este că întotdeauna există **o întărire**

cheie în viața fiecărui om nemântuit care împiedică acea persoană să primească evanghelia. Bătălia nu se dă niciodată pentru multe păcate (cu toate că cineva poate avea multe păcate) ci mai degrabă se dă numai pentru unul!! Acea întăritură anume este armura de care depinde omul cel tare, dar când armura (întăritura) lui este distrusă, el este învins și persoana este gata pentru mântuire (Luca 11:21-22).

Un alt element absolut esențial în războiul spiritual în vederea câștigării sufletelor este acela al **exercitării autorității noastre** în Cristos. El ne-a dat autoritatea Sa incredibilă (Matei 16:19) dar noi trebuie să o folosim. “După cum polițistul din colțul străzii poate direcționa traficul datorită autorității sale, la fel și un credincios se poate ruga pentru sufletele oamenilor legate și orbite de Satana și să le ajute să fie eliberate. Puterile întunericului își au tăria distrusă prin sângele lui Cristos; și atunci când noi exercităm autoritate în El, aceste puteri nu ni se mai pot împotrivi ... Dumnezeu ne-a chemat să fim instrumente prin care El să poată exercita autoritatea Sa. Haideți să acceptăm prin credință această poziție și să stăm tari indiferent de împotrivire. Atunci El va fi capabil să facă lucruri prin noi pe care noi nici nu le-am visat” (Epp 108-10).

Legal, sufletele noastre aparțin lui Cristos pentru că El a plătit pentru păcate la Calvar (1 Ioan 2:2). Dar Satana, ilegal și cu forța, continuă să le țină captive, refuzând să le elibereze. Și el va continua să le țină captive în întuneric spiritual până când noi ne luăm locul de drept și exercităm drepturile noastre la tron, cerând eliberarea acestora imediată pe baza sângelui vărsat al lui Cristos și a autorității noastre delegate de la El.

Nu este absolut nici un motiv ca măcar **un singur suflet** să moară și să meargă în iad pentru că Cristos a plătit deja prețul răscumpărării. Și **singurul motiv** pentru care cineva ar merge în iad este că nu ne-am luat locul nostru de autoritate ca să legăm pe omul cel tare, insistând pentru mântuirea lor. Diavolul nu îi va elibera până când nu-l vom obliga să o facă.

Generalul Jonathan Wainwright, împreună cu alți prizonieri aliați de război, era încarcerat pe Insula Formosa. Cu toate că războiul era terminat și comandantul japonez știa aceasta, el nici nu le-a spus prizonierilor lucrul acesta, nici nu i-a eliberat. Dar la puțin timp, un avion aliat a aterizat pe insulă și a adus vestea victoriei. Apoi Generalul Wainwright l-a anunțat pe comandantul japonez, “Comandantul meu suprem l-a învins pe comandantul tău suprem. Eu am acum controlul.” Și aceasta este ceea ce facem și noi, spunând celui tare (demonul principal din viața unui om), “Comandantul meu suprem l-a învins pe comandantul tău suprem. Eu cer eliberarea imediată a acestuia pe care-l ții captiv.” Și dacă noi **insistăm**, eliberarea și salvarea **va avea loc!!!**

Ultimul, dar incredibil de important element în rugăciunea pentru suflete este să ne **împotrivim** în continuu diavolului. Noi suntem instruiți să luăm armătura lui Dumnezeu (Efeseni 6:10-18), “ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor (metodelor) diavolului ... ca să vă puteți **împotrivi** în ziua cea rea.” Atunci când noi devenim serioși în mântuirea sufletelor, Satana folosește circumstanțe dificile fie în viețile noastre, fie în viețile celor pentru care ne

rugăm într-un efort de a ne face să ne retragem și să nu mai câștigăm suflete. De aceea, un soț sau un adolescent pentru care o soție sau o mamă se roagă deseori va tinde să fie mai rău în loc de a fi mai bine – Satana dorește ca ei să nu se mai roage, pentru că el pierde din strânsoare acele suflete!!

Deci, a vă împotrivi diavolului înseamnă că nu lăsați ca reacțiile negative, circumstanțele, etc. să vă împiedice în rugăciunile voastre fierbinți. Atunci când ceva, cum ar fi azbestul, este rezistent la foc, aceasta înseamnă că nu este afectat de foc. Ceva care este rezistent la apă, înseamnă că nu este afectat de apă. A fi rezistent la Satana înseamnă că, indiferent ce face acesta, nu te afectează, tu continui să te rogi pentru mântuirea celor pierduți care-ți sunt dragi ție.

Cea mai uimitoare imagine a împotrivirii față de Satana pentru un suflet este în următoarea mărturie pe care a auzit-o Charles Blanchard care a fost președintele Colegiului Wheaton timp de patruzeci și trei de ani. El a verificat această mărturie și a descoperit că era adevărată și a notat-o în cartea sa, *Obținând lucruri de la Dumnezeu*. Iată un citat mai jos:

Prieteni, acum doi ani și jumătate sau trei ani eram în spital în Philadelphia. Eram inginer la Căile Ferate din Pennsylvania, și cu toate că soția mea era o femeie a rugăciunii, eu fusesem toată viața un om păcătos. La vremea aceasta eram foarte bolnav, și slăbisem foarte mult. Cântăream mai puțin de 45 de kilograme.

*În final doctorul care avea grijă de mine i-a spus soției mele că eram mort, dar ea a spus: “Nu, el nu este mort. Nu poate fi mort. M-am rugat pentru el timp de **douăzeci și șapte de ani** și Dumnezeu **mi-a promis** că el va fi mântuit. Credeți că Dumnezeu îl va lăsa să moară acum după ce m-am rugat douăzeci și șapte de ani și Dumnezeu **mi-a promis** dar el totuși nu este mântuit?” “Ei bine,” a răspuns doctorul, “Nu știi nimic despre aceasta, dar știu că este mort.” Și s-a tras paravanul în jurul patului, care în spital îi separă pe cei vii de cei morți.*

Ca să facă pe plac soției mele, au fost aduși alți doctori, unul după altul, până când șapte doctori au fost la patul meu, și fiecare din ei pe măsură ce veneau și examinau confirmau spusele celor dinaintea lor. Cei șapte doctori au spus că eram mort. Între timp soția mea a îngenunchiat la marginea patului meu, insistând că eu nu eram mort – și că dacă eram mort Dumnezeu mă va aduce înapoi, pentru că El îi promisese că voi fi mântuit și eu nu eram încă mântuit. Încetul cu încetul genunchii ei au început să o doară, fiind îngenunchiată pe pardoseala de la spital. Ea a cerut asistentei o pernă și asistenta i-a adus o pernă pe care ea a îngenunchiat.

*Au trecut două ore, trei ore. Paravanul era încă tras pe lângă pat. Eu zăceam acolo nemișcat, aparent mort. Au mai trecut patru ore, cinci ore, șase ore, șapte ore, **treisprezece ore**, și în tot acest timp soția mea era îngenunchiată la marginea patului, și când oamenii au început să se plictisească de ea i-au spus să plece, dar ea a spus: “Nu, el trebuie să fie*

mântuit. Dumnezeu îl va aduce înapoi dacă este mort. El nu este mort. El nu poate să moară înainte ca să fie mântuit.”

La capătul celor treisprezece ore eu am deschis ochii și ea a spus, “Ce dorești dragul meu?” și eu am spus: “Vreau să merg acasă,” și ea a spus: “Vei merge acasă.” Dar când ea a propus lucrul acesta doctorii și-au ridicat mâinile cu groază. Ei au spus, “Cum așa, aceasta îl va omorî. Ar fi curată sinucidere.” Dar ea a răspuns: “Voi ați avut șansa voastră. Voi ați spus că este deja mort. Eu îl voi lua acasă.”

Acum cântăresc 100 de kg. Încă conduc un tren rapid la Compania de tren din Pennsylvania. Am fost într-o mică vacanță la Minneapolis, spunând oamenilor ceea ce poate face Isus, și sunt bucuroși să vă spun și vouă ce poate face Isus (Blanchard 94-95).

Sunt doar **două motive** pentru care orice rugăciune pentru mântuirea sufletelor va rămâne fără răspuns: fie că este păcat sau necredință în cel care se roagă, fie că Satana împiedică răspunsul la rugăciune. Deci, dacă-ți îndrepti viața (Ioan 15:7) și continui să te rogi, răspunsul va veni, căci Satana nu poate să continue să se împotrivescă la rugăciuni îndrăznețe, fierbinți!!

Acum, când avem un război trebuie să facem planuri. Soldații nu merg fără nici un plan peste tot și împușcă la întâmplare. Același lucru este adevărat în lupta pentru suflete – avem nevoie de o strategie. Dați-mi voie să vă dau mai multe strategii care sunt extrem de eficiente.

Strategia **fundamentală** este ca întreaga biserică să se dedice continuu rugăciunii. Biserica primară făcea aceasta: “Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri,” (Fapte 1:14) cu rezultate uimitoare – “și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.” (Fapte 2:41) și “mulți din cei ce auziseră cuvântarea, au crezut; și numărul bărbaților credincioși s-a ridicat aproape la **cinci mii.**” (Fapte 4:4).

Într-o altă întâlnire de rugăciune “după ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.” (Fapte 4:31) cu o recoltă continuă de multe suflete: “**Numărul** celor ce credeau în Domnul, bărbați și femei, se **mărea tot mai mult**” (Fapte 5:14), “numărul ucenicilor se înmulțea mult în Ierusalim” (Fapte 6:7), și “toți cei care locuiau în Lida și Saraon ... s-au întors la Domnul” (Fapte 9:35). Și sunt multe alte pasaje în cartea Faptele care descriu povestiri similare. Dacă biserica de astăzi ar urma exemplul de rugăciune al bisericii primare, ar experimenta aceleași rezultate evanghelistice.

O altă strategie foarte eficientă este de a avea grupuri de rugăciune. Organizarea ideală în majoritatea bisericilor ar fi orele de școală duminicală sau grupurile din case din moment ce acestea se întâlnesc deja în mod regulat. Ei ar putea să se roage cu consecvență și cu insistență pentru lista lor de oameni pierduți până când îi vor vedea venind la Cristos.

Evelyn Christenson recomandă **rugăciunea în trei** ca fiind cea mai eficientă, totuși cea mai simplă dintre metodele rugăciunii pre-evangelizare. Aceasta implică trei creștini care sunt gata să se disciplineze ca să se roage în fiecare săptămână pentru nouă suflete pierdute. Ea descrie rezultatele extrem de roditoare ale acestui fel de rugăciune în două cruciade Billy Graham în Anglia: “Rugăciune în trei a produs cele mai mari rezultate pe care Billy Graham le-a avut până la cruciada din 1984 unde 90,000 de creștini s-au unit în grupuri de trei în **rugăciune înainte de cruciadă**. Fiecare din cei trei creștini au ales trei necreștini, și apoi s-au întâlnit o dată pe săptămână timp de un an înainte de cruciada evanghelistică și se rugau pe nume pentru cele nouă suflete ca să-L accepte pe Isus. Revista *Decizia* din ianuarie 1989, încurajând aceste grupuri de câte trei pentru rugăciune care să se înscrie pentru Misiunea II din Anglia a lui Billy Graham din 1989, au mărturisit că cei nouă pentru care s-au **rugat I-au acceptat pe Isus înainte ca Billy Graham să-și înceapă cruciada!** Cu aproape 7000 de biserici fiecare având multe, multe grupuri de câte trei rugându-se pentru Misiunea lui Billy Graham din 1989, rezultatele au fost incredibile. Ce cale puternică de a purta luptă împotriva lui Satana pentru suflete într-o întreagă națiune” (Christenson 110).

Parteneri de rugăciune - este o altă strategie eficientă în rugăciunea pentru mântuirea sufletelor. Este mult mai ușor să ai doi adunați împreună, decât să ai un grup mai mare. O echipă soț/soție este nemaipomenită, pentru că ei de obicei sunt împreună în fiecare zi, plus că se pot ruga pentru rude, prieteni, vecini, etc. Dar și oricare alte două persoane pot foarte bine să facă o echipă bună. Isus chiar garantează că rugăciunile lor vor primi răspuns (Matei 18:19).

Voi menționa o ultimă strategie care funcționează foarte bine și pentru persoana care se roagă singură – o listă de **rugăciune!!** Eu, împreună cu alții am folosit o listă de rugăciune mulți ani, și am văzut multe suflete care au venit la Cristos prin această metodă. Vă voi lăsa cu o povestire care pe mine m-a binecuvântat, sperând că și pentru voi va fi o binecuvântare:

“Acum câțiva ani în Springfield, Illinois, un om cucernic s-a întâlnit cu un grup de rugăciune și le-a făcut următoarea sugestie: ‘Când ajungeți acasă în această seară, scrieți numele tuturor persoanelor din Springfield pe care ați vrea să le vedeți mântuite, și apoi rugați-vă pentru ele pe nume, de trei ori pe zi, ca ei să fie mântuiți. Apoi faceți tot posibilul ca să-i faceți pe acești oameni să se întoarcă la Dumnezeu cu pocăință.’

La vremea aceea locuia în Springfield o femeie invalidă, care fizic vorbind, era aproape fără nici un ajutor. Ea fusese ținută la pat șaptesprezece ani. Se rugase mult timp lui Dumnezeu, la general, ca multe suflete să fie mântuite. Când familia ei i-a spus de sugestia făcută la acea întâlnire de rugăciune, ea a spus: ‘Iată ceva ce eu pot face.’ Ea putea să-și folosească mâna dreaptă. Lângă patul ei era o masă de scris ajustabilă. Ea a cerut hârtie și ceva de scris. A notat pe o hârtie numele a cincizeci și șapte de cunoștințe. Ea s-a rugat pentru fiecare dintre aceștia pe nume de trei ori pe zi. Le-a scris scrisori spunându-le de interesul pe care-l avea pentru ei. Ea a scris, de asemenea, unor prieteni creștini, în care știa ea că oamenii aceștia aveau încredere, și i-a îndemnat să le vorbească acestor oameni despre

starea sufletelor lor și să facă tot posibilul ca să-i convingă să se pocăiască și să creadă. Ea avea o credință de neclintit în Dumnezeu. În dependența ei smerită, curată de Dumnezeu, ea a mijlocit astfel pentru cei nemântuiți. În timp, fiecare din cele cincizeci și șapte de persoane au mărturisit credința în Isus Cristos ca și Mântuitorul lor” (McClure 124-25).

Capitolul 6

Mărturiile personale

Am predat materialul acesta la Biserica Baptistă Crestview, Farmerville, Louisiana, în mai, 2002. Pastorul, fratele Wayne Whiteside, mi-a scris o scrisoare spunând, “Am văzut întărituri care au fost dărâmate din viețile oamenilor ... Materialele pe care le-ai împărtășit au început o revoluție în viețile celor care au început să pună în practică principiile lui Dumnezeu în rugăciunea pentru cei pierduți.”

Wayne are o povară pe inimă dată de Dumnezeu să se roage pentru prizonierii care-și așteaptă pedeapsa cu moartea și petrece mult timp în închisori încercând să-i câștige la Cristos. El își continuă povestirea: “O victorie majoră are de a face cu un prizonier recent executat la închisoarea din Huntsville, Texas. El era un musulman foarte dedicat, moral vorbind, mult mai bun decât majoritatea creștinilor pe care-i cunosc. Lucrasem cu el timp de aproape doi ani, împărtășind Evanghelia cu el, vreme în care biserica mea se ruga pentru el – dar se părea că în van. El îmi scria deseori, terminând scrisorile cu, ‘Alah să fie cu tine.’ Niciodată nu m-am simțit mai fără nădejde și fără ajutor ca în cazul acesta.

Apoi, două luni înaintea execuției sale în septembrie 2002, am încurajat biserica noastră să se roage specific ca să lege omul cel tare al religiei false și să mijlocească pentru sângele lui Cristos pentru el. Instantaneu s-a văzut o schimbare. El a început să recunoască că Isus era un învățător bun și acum scrisorile sale se terminau cu ‘Dumnezeu să fie cu tine.’

El m-a invitat să fiu prezent la execuția sa. Am călătorit la Huntsville ca să-l văd pentru ultima dată. Cât de mult s-a bucurat inima mea când el m-a întrebat, ‘Ce trebuie să fac ca să mă încred în Cristos pentru mântuire?’ La 3:05 pm l-a rugat pe Domnul Isus să-l mântuiască. Cincizeci și unu de ore și doisprezece minute mai târziu el era mort. Doar cu două ore înaintea execuției sale el a făcut cu ochiul la mine și a spus, ‘Te iubesc și te aștept în rai.’ Și ultimile cuvinte pe care le-a rostit pe pământ au fost acestea: ‘Dumnezeu iartă. El este Cel mai mare!’ El a murit cu așa o privire fericită pe față că până și gardianul a comentat despre aceasta.

Orice am încercat să facem în eforturile noastre de a câștiga pe acest om la Cristos a fost absolut în van, până când nu ne-am angajat să scoatem afară cu forța pe omul tare al falsei religii din viața sa și să-l legăm prin sângele lui Cristos. Apoi am văzut imediat o ruptură care a continuat până în punctul în care acest om a devenit așa de deschis la evanghelie încât m-a întrebat cum poate fi mântuit. El este în cer astăzi pentru că noi am învățat cum să ne rugăm

pentru cei pierduți – mai ales în domeniul legării omului celui tare așa cum a spus Isus în Marcu 3:27.

Vă mulțumesc că ați vorbit adevărul eliberator în adunarea noastră. Fie ca Domnul să vă dea mult succes în recolta din zilele de pe urmă!”

Atunci când începem să ne rugăm pentru mântuirea cuiva, Dumnezeu pare să deseneze un cerc în jurul acelei persoane și apoi intră în cerc cu el. Aceasta este ceea ce s-a întâmplat cu Ricky Gresham atunci când soția sa Helen și pastorul ei Mickey Hundall au început să se roage pentru el. Iată varianta povestirii lui Ricky: “Era în timpul lunilor februarie și martie din 1990 în care am avut cele mai nefericite zile și nopți din viața mea. Cu toate că nu am înțeles atunci, eram sub influența Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Nu știam ce mi se întâmplă dar știu că ori încotro mă duceam în acele luni auzeam sau vedeam ceva care avea de a face cu Dumnezeu. Era ca și cum în fiecare zi când mă sculam, era și Dumnezeu acolo cu mine. Oamenii pe care-i cunoscușeam ani buni îmi spuneau acum despre Domnul. Pur și simplu nu puteam să mă ascund nicăieri!

Îmi amintesc de o zi în mod special, când prietenul meu cel mai bun și cu mine eram în camionul lui și un alt prieten ne-a oprit pe marginea drumului. Acest om a venit pe partea mea și a început să vorbească cu prietenul meu despre Domnul, încurajându-l pe acesta să-L accepte ca Domn și Mântuitor. Încă o dată a trebuit să ascult un alt cuvânt al lui Dumnezeu. Părea ca și cum nu mă puteam ascunde nicăieri. Stăteam acolo în camion fără să spun un cuvânt. Pe de o parte vroiam să aud mai multe dar pe de altă parte vroiam ca prietenul meu să conducă mai departe. În cele din urmă, după ceea ce mi s-a părut ca fiind o oră (de fapt erau doar cinci minute), el a pornit camionul.

Pe măsură ce zilele treceau, Dumnezeu se arăta oriunde, zi după zi – chiar și la muncă. La vremea aceea aveam afacerea mea proprie un atelier de lăcătușerie. Era un domn de culoare care venea și vorbea cu mine din când în când. În timpul acesta când eu eram sub influența Duhului Sfânt, el a venit la mine pe la atelier. În mândria mea nu vroiam să întreb pe nimeni cunoscut despre Domnul. În final, mi-am făcut curaj să-l întreb pe el despre Domnul. Deși eu nu eram gata pentru răspunsul lui – El era!

El a spus, ‘Stai puțin’ și s-a dus la camionul lui de unde a luat o Biblie, ce părea veche de o sută de ani. El a început să întoarcă paginile Bibliei, citindu-mi multe versete. Nu înțelegeam ce-mi spunea, dar un lucru mi-a rămas în minte până în ziua de azi: ‘Trebuie să te naști din nou!’ El a repetat această afirmație mereu și mereu – și astfel mi-a rămas bine întipărită în minte!

În tot acest timp, ceva mă atrăgea la cuvântul lui Dumnezeu. Eram prea mândru ca să cer o Biblie cuiva, așa că am căutat cuvântul ‘Cristos’ în enciclopedie, și acolo era o imagine a lui Cristos atârând pe cruce. Ceva continua să mă atragă la acea imagine a Domnului. **În fiecare seară mă furișam uitându-mă la acea poză.**

În timpul următoarelor câteva săptămâni, am încercat să mă schimb. Ajunsesem la un punct din viața mea în care nu mă puteam opri din blestemat – fiecare al doilea cuvânt era un cuvânt urât. Vroiam cu disperare să mă opresc dar părea ca și cum nu puteam controla lucrul acesta – ci el mă controla pe mine.

În final, într-o zi la muncă, când eram singur, am vorbit Domnului, ‘Doamne, nu mai rezist, ajută-mă Dumnezeu. Nu înțeleg tot ce a făcut Isus pentru mine la cruce, dar doar arată-mi și eu te voi urma.’ Și din acea zi, ceva în mine s-a schimbat. Nu numai că nu am mai înjurat, am pierdut chiar și dorința – era ca și cum limbajul acela nu fusese niciodată acolo.

Trebuia să spun cuiva ce mi se întâmpla, așa că l-am întrebat pe pastor dacă puteam spune ceva bisericii. Tot ceea ce știam să spun era că Dumnezeu mă adusese în locul în care să-L iubesc pe Domnul Isus și să fiu gata să-L urmez pe El tot restul vieții mele.

Ceea ce nu știam era faptul că în timpul acelor luni soția mea și pastorul ei se rugau zilnic pentru mântuirea mea – ceea ce eu experimentam era Dumnezeu care dădea răspuns la acele rugăciuni. Acum știu că eram produsul rugăciunilor spuse cu credincioșie și dacă v-ați aflat vreodată în acea situație știți la ce mă refer! Sunt acum pastor la o biserică, și experimentez continuu mai mult și mai mult din harul lui Dumnezeu.”

Atunci când ne rugăm ca Dumnezeu să mântuiască pe cineva, trebuie să fim gata să facem orice pentru El ca să atragem acea persoană la El. Wesley Deuwel spune, “Multe răspunsuri la rugăciune necesită ca voia anumitor oameni să se supună planului lui Dumnezeu. Dumnezeu nu amestecă oamenii ca pe cărțile de joc. El convinge prin multe influențe și presiuni pe care le aduce asupra oamenilor” (Deuwel 262). Totuși, presiunea poate deveni foarte intensă! Acesta a fost cazul cu Tony Fontenot: “M-am născut într-o familie creștină cu mulți luptători ai rugăciunii, incluzând mama, bunicile, mătușile și unchii. Cu toate că ei se rugaseră pentru mine mulți ani, eu continuam să fac lucrurile ‘așa cum vroiam eu.’ Dar atunci când Dumnezeu încearcă să ne atragă atenția și noi continuăm să facem ceva așa cum vrem noi, El îngăduie ca anumite lucruri să ni se întâmple care pot fi foarte traumatizante. Și pot să vă asigur că **El ne va atrage atenția!!**

Dumnezeu mi-a atras atenția mie pe 22 mai 1982. Tocmai terminasem de împrăștiat îngrășăminte chimice pe un câmp cu soia și zburam înapoi spre baza noastră când avionul s-a prăbușit într-o zonă izolată cu pomi și a luat foc. Și eu am luat foc!! După ce m-am rostogolit pe pământ ca să sting flăcările, m-am ridicat și am văzut cămașa mea care era complet arsă și pielea pe brațe atârna de la degete în jos, semănând cu pânze de paianjen. Eram de asemenea orb la ochiul drept și curgea un lichid din trupul meu – știam că eram într-o stare jalnică.

Am început să țip după ajutor dar nu era nimeni care să audă. Am alergat până când am devenit așa de obosit că nu mai puteam merge. M-am culcat sub un copac și atunci am început să mă rog. L-am rugat pe Dumnezeu să mă găsească cineva și să nu mor. Deodată ceva s-a întâmplat; era ca și cum Cineva s-a aplecat în jos și m-a ridicat și am simțit o energie

prin trup. M-am apropiat de camion, țipând după ajutor. Un om care lucra la un echipament s-a uitat în sus, și văzându-mă m-a dus fuga la spital. Am fost apoi transferat la Centrul pentru arși John Sealy, din Galveston, Texas, în care am petrecut următoarele două luni la terapie intensivă.

Prin această încercare teribilă în cele din urmă am început să mă gândesc la Dumnezeu. În noiembrie, 1982, Fratele Lee Thomas a predicat la o întâlnire de trezire spirituală la Biserica Baptistă Indian Village. În acest timp el mi-a împărtășit Evanghelia și m-am încrezut în Cristos să mă salveze. El mi-a spus, ‘Tony acest accident de avion poate că a fost cel mai mare lucru care ți s-a întâmplat în viață pentru că prin el l-ai găsit pe Domnul.’ Am fost de acord cu el!!”

Oswald Chambers spune, “Când ne rugăm pentru alții, Duhul lui Dumnezeu lucrează în domeniul subconștientului ființei lor despre care noi nu știm, și cel pentru care ne rugăm nu știe nimic despre aceasta, dar după trecerea timpului viața conștientă a celui pentru care au fost aduse rugăciunile începe să arate semne de neliniște și disconfort ... Este acel fel de mijlocire care face cel mai mare rău împărăției lui Satana. Aceste semne sunt așa de neînsemnate, de plătându **în fazele inițiale**, că dacă gândirea n-ar fi conectată la lumina Duhului Sfânt nu vom asculta niciodată.” (Chambers 102-03). Aceasta a fost situația cu Jacob Williams. Cu toate că el era sub puterea Duhului de ceva vreme, mântuirea lui a venit numai după ce familia și prietenii lui au început să se roage. Iată povestea lui: “Eram un adolescent când familia mea s-a mutat la Biserica Baptistă Westwood. Apoi am avut convingerea Duhului imediat, dar mă luptam cu acel sentiment ori de câte ori mă duceam la biserică. După un timp sentimentul s-a diminuat și eu nici măcar nu mai aveam dorința să merg la biserică. Mama mea mă împingea de la spate să merg la biserică așa că nu prea mai stăteam acasă. Aveam de asemenea și o relație foarte nepotrivită cu o fată și lucrurile păreau să meragă din ce în ce mai rău.

În acest moment, familia mea a început să se roage pentru mine. Era cam pe la Crăciun când ei au început să se roage cu seriozitate pentru mântuirea mea. Din moment ce veneam acasă târziu, seara, ca să-i evit pe cei din familie, câteodată tata era treaz ca să vorbească cu mine despre condiția mea spirituală. Îi spuneam că am fost mântuit la treisprezece ani, dar amândoi știam că nu era adevărat. În această vreme eram convins de starea mea – gândul mântuirii era mereu în mintea mea, dar eu continuam să mă împotrivesc. În cele din urmă, spre sfârșitul lui februarie, nu am mai putut rezista – L-am rugat pe Domnul să mă mântuiască. Apoi, am aflat că mulți oameni se rugaseră pentru mine în timpul acela, nu numai familia mea dar de asemenea mulți oameni din biserică. Fratele meu mai tânăr, Josh, chiar i-a rugat pe cei de la grupul de tineret să se roage pentru mine. Sunt așa de fericit că Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lor!!”

Rachele Barrentine era așa de disperată când m-a rugat să mă rog pentru mântuirea soțului ei. Băutura, jocurile de noroc și nopțile lui pierdute o răpuseseră cu totul pe ea – părea ca și cum rugăciunile ei erau fără folos. Totuși, diavolul vrea să ne simțim așa ca să nu ne mai rugăm.

Una dintre cele mai interesante lucrări ale Domnului este **convingerea zdobitoare subită** a unei persoane atunci când n-a fost nici un indiciu anterior în viața acesteia că Dumnezeu ar fi avut vreo influență. Așa s-a întâmplat cu Jimbo Barrentine: “Cu toate că am crescut la Biserica Baptistă Westwood, eram așa de plin de mine că Dumnezeu n-avea nici un loc în viața mea. Necazul părea să se țină de mine. După căsătorie și nașterea fiului meu, am revenit la biserică, dar tot ce făceam era mecanic. Eram așa de absorbit de propria mea persoană că divorțul părea inevitabil, și după ce mi-am pierdut familia, viața mea devenise iadul pe pământ.

Mă gândeam că viața va fi mai bună după ce m-am căsătorit cu Rachele, dar era greșit – nu a devenit deloc mai bună. Și ca să facă lucrurile și mai rele, ea a fost mântuită! Apoi obiceiurile mele rele s-au intensificat pentru că stăteam noaptea mai tot timpul pe la baruri și la sălile de jocuri de noroc ca să nu fiu în prezența ei care să mă aducă la Domnul.

Marti pe 13 martie 2001 fusesem toată noaptea la bar și jucând la jocurile de noroc. Când am ajuns acasă miercuri dimineața, știam că trebuie să-L am pe Dumnezeu în viața mea; pur și simplu nu mai puteam continua așa. M-am dus la biserică ca să vorbesc cu fratele Lee despre mântuire, dar el nu era în oraș. Așa că m-am dus cu mașina la casa unchiului Bob, știind că el mă putea ajuta pentru că era predicator și știam că el și mătușa Faye se rugaseră pentru mine mulți ani.

Mătușa Faye (sora mamei) chiar mi-a spus că dacă aș fi fost soțul ei, ar fi renunțat de mult să se mai roage pentru mine. Sunt așa de fericit că Rachele n-a făcut-o, căci miercuri dimineață m-am încrezut cu sinceritate în Cristos ca să mă mântuiască și El într-un mod minunat mi-a schimbat viața.”

Lacrimile au fost numite “**rugăciuni lichide**.” Poate că ele sunt cele mai puternice rugăciuni dintre toate!! Am descoperit cât sunt de puternice în timp ce officiam o slujbă de înmormântare în Moss Bluff, Louisiana, pentru o doamnă dragă pe care o păstorisem ceva timp mai înainte în Orange, Texas. La această înmormântare, un bărbat a venit la mine, și a întins mâna ca să mi-o dea, spunând, “Nu mă cunoști nu-i așa?” Am spus, “Nu domnule, nu cred că vă cunosc.” El a spus, “Locuiesc în Buna, Texas, și am citit în ziar că Lee Thomas oficia serviciul de înmormântare. Am venit să văd dacă sunteți Lee Thomas de care știam eu.” El mi-a spus următoarea povestire: “Mă numesc James Lynch. Am crescut într-o familie creștină, dar când trăiam în Orange, Texas, eram un alcoolic cronic, de-abia putând să-mi păstrez o slujbă. Într-o zi când stăteam în sufragerie eram amețit de băutură și confuz în ce privea viața mea, când dumneavoastră ați bătut la ușă.

V-am invitat înăuntru și imediat ce ați intrat am văzut lacrimi în ochii dumneavoastră. Mi-ați spus că Isus mă iubea și că dorea să mă mântuiască, dar alcoolul mă ținea așa de puternic că am refuzat oferta de mântuire a lui Dumnezeu.

Ați îngenunchiat lângă scaunul meu și cu lacrimi șiroindu-vă pe față, m-ați implorat să mă încred în Cristos ca să mă salveze. Inima mea era așa de emoționată și vroiam să fac lucrul acesta, dar nu puteam – alcoolul mă controla.

Timp de trei ani acele lacrimi m-au urmărit. Nu a trecut nici o zi fără să vă văd pe genunchi, implorându-mă cu lacrimi în ochi să mă pocăiesc și să mă încred în Cristos. După ce m-am împotrivit lui Dumnezeu acei trei ani, m-am pocăit și Dumnezeu în mod glorios m-a mântuit și m-a chemat la slujba predicării. Sunt ani buni de când predic. Cred că dacă nu veneați acasă la mine în ziua aceea, eu și astăzi aș fi fost pierdut și fără Dumnezeu și poate deja mort în iad.”

I-au trebuit șaiszeci de ani lui George Muller să se roage ca prietenul lui să se pocăiască. Au fost necesari trei ani ca lacrimile să-L aducă pe James Lynch la Cristos. Și, Jabez Carey a venit la Cristos, chiar în ceasul în care două mii de creștini se rugau pentru el, dovedind că cea mai eficientă cale de rugăciune pentru cei pierduți este prin unitate!

Aceasta a fost cheia pentru mântuirea lui Mike Dole. Iată povestea lui: “Am crescut în Biserica Baptistă New Hope, dar nu m-am încrezut în Domnul niciodată ca să mă mântuiască. Ca și adolescent îi vedeam pe colegii de școală cum mergeau la biserică, dar eu nu făceam lucrul acesta. I-am văzut pe sora și fratele meu mergând la biserică, dar eu n-am făcut-o. Credeam în teoria vieții veșnice și știam că a te încrede în Isus era lucrul care trebuia făcut, dar eu nu l-am făcut pur și simplu.

Cu toate că mama mea se ruga în continuu pentru mine, nimic nu se întâmpla cu adevărat până în seara în care pastorul a cerut adunării să scrie pe o bucățică de hârtie numele persoanei pentru care vor să se roage ca să fie mântuită. Mai târziu el mi-a spus că a adunat optsprezece hârtii care aveau numele meu pe ele. La puțin timp după aceea ei au început să se roage pentru mine, eu am început să mă simt gol și lipsit de orice în interior și acest sentiment s-a intensificat până când am început să citesc Biblia și să-L rog pe Domnul să-mi arate ce să fac.

Mergeam deja la biserică duminica dimineața și pe 1 martie 1998, două săptămâni după ce acești optsprezece oameni au început să se roage pentru mine, Domnul m-a îndemnat să pășesc în față și să fac primul pas că El urma să facă restul. Acesta a fost începutul vieții mele cu Domnul. Cu toate că am irosit primii treizeci și nouă de ani ai vieții mele împotrivindu-mă Domnului, acum știu că datoria noastră ca și creștini este să folosim toate resursele noastre ca să ajutăm la răspândirea cuvântului Său. Și aceasta intenționez să fac ori de câte ori El îmi dă ocazia!”

Capitolul 7

Luarea unei decizii

Această carte nu a fost scrisă ca să stea într-un raft oarecare, ci mai degrabă să pătrundă în inimile voastre cu acest adevăr tulburător: destinul veșnic al unei persoane este în mâinile voastre – cineva va muri, și va merge în iad dacă nu vă rugați!! Andrew Murray susține că mijlocirea este indispensabilă, chiar elementul esențial în convertirea sufletelor: “Este o lume care piere, pentru care mijlocirea este **singura nădejde**. Cât de multă dragoste și muncă este în van, pentru că avem așa de puțină mijlocire ... Sufletele, fiecare valorând mai mult decât lumea întregă, nu valorează mai puțin decât prețul plătit pentru ele în sângele lui Cristos, și aflându-se în puterea care poate fi câștigată prin mijlocire” (Murray 112).

Rugăciunea mea este ca această carte să fie prietenul vostru pe măsură ce primiți adevărurile sale, devenind acel mijlocitor puternic pentru sufletele pierdute pe care Dumnezeu le dorește cu ardoare și pentru care are nevoie de tine. Citind această poezie a Sandrei Goodwin, sper ca inima voastră să fie mișcată și voi să spuneți, “Da, Doamne, voi face slujba aceasta.”

Călătorind în genunchi

Aseară am început o călătorie
Spre un ținut dincolo de mare.
Nu m-am dus cu vaporul sau cu avionul –
Am călătorit în genunchi.

Am văzut așa de mulți oameni acolo
Robiți de păcate,
Și Isus mi-a spus că ar trebui să merg,
Ca să câștig suflete.

Dar eu am spus, “Isus, nu pot merge
În ținuturi dincolo de mare.”
El a răspuns repede, “Ba da, poți –
Călătorind în genunchi.”

El a spus, “Tu roagă-te, eu voi împlini nevoia.
Tu cheamă, și eu voi auzi.
Depinde de tine să te preocupi
De suflete pierdute aici și departe.”

Și așa am făcut, am îngenunchiat în rugăciune,
Am renunțat la câteva ore de plăceri,
Și cu Mântuitorul lângă mine

Am călătorit pe genunchi.

Pe măsură ce m-am rugat, am văzut suflete salvate
Și oameni bolnavi vindecați.
Am văzut tăria lucrătorilor lui Dumnezeu reînnoită
În timp ce lucrau în via Lui.

Am spus, “Da, Doamne, voi face slujba aceasta.
Vreau să fac plăcere inimii tale.
Voi asculta chemarea Ta și repede voi pleca
Călătorind pe genunchi.”

(Lundstrom 207-08).

Dorința inimii mele pe care o am de la Dumnezeu este să văd înmulțindu-se numărul oamenilor lui Dumnezeu care se roagă pentru sufletele pierdute. Și aș fi binecuvântat peste măsură dacă mi-ați face cunoscut că vreți să vă alăturați celei mai slăvite, puternice și eficiente dintre toate lucrările – rugăciunea pentru suflete!!

De asemenea, dacă este o anumită persoană pe care cu **disperare** vreți să o vedeți mântuită, trimiteți-mi numele ei/lui și legătura care este între voi, împreună cu oricare altă informație care să mă ajute să înțeleg situația și mă voi ruga împreună cu voi pentru acea persoană după promisiunile Domnului în Matei 18:19. Dar, vă cer să faceți aceasta doar dacă sunteți îndeajuns de disperați ca să vă rugați după principiile pe care le-am arătat în această carte. De asemenea o să vă cer să mă informați cu modul în care Dumnezeu lucrează în această situație, mai ales atunci când vine mântuirea!

Lee. E. Thomas
2314 Foster Lane
Westlake, LA 70669

Email: UserLEE484@aol.com
Tel: 337-433-8677 Birou
337-433-2663 Acasă

Lista mea de rugăciune

(1 Samuel 12:23) “Departa iarăși de mine să **păcătuiesc** împotriva Domnului,
încetând să mă rog pentru voi!”

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	

9.	
10.	
11.	
12.	
13.	
14.	
15.	
16.	
17.	
18.	
19.	
20.	
21.	
22.	
23.	
24.	